உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-ச0.] சித்திரபானு-ஹு மாசி மீ [பகுதி-ச.

Vol. 40. February-March 1943. No. 4.

குண்டலகேசியின் வரலாறு

[ஸ்ரீ. N. ஐயாஸ்வாமி சாஸ்திரிகள், திருப்பதி]

குண்டலகேசி என்னும் காப்பியம் ஐந்து தமிழ்ப்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றாக நம் தமிழ்நாட்டில் விளங்கிவந்ததை வேறு பற்பல நூல்களின் மேற்கோள்களால் அறிகிறோம். இப்பெருங்காப்பியம் இதுகாறும் நம் தமிழ்ப்புலவர்களுக்குக் கிடைத்ததாக நமக்குப் புலப்படவில்லை. இந்நூலைக் கண்டிப்பதை முக்கியநோக்கமாகக் கொண்டது நீலகேசி என்னும் சைனசமயநூல். இது, ஐந்து சிறிய தமிழ்க்காப்பியங்களுள் ஒன்றாகும். இந்நூலிற் குண்டலகேசியைக் கண்டிப்பதற்காக அதிலிருந்து பல கோட்பாடுகளும் அதைப்பற்றி மற்றும் சில குறிப்புக்களும் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றால் குண்டலகேசி என்னும் நூல், மணிமேகலைநூல்போலப் பௌத்தசமயம் பற்றி ஏற்பட்டது என்று அறிகிறோம். அதன் கதாநாயகி குண்டலகேசி என்னும் ஒரு துறவிப்பெண்மணி. இத்துறவிப்பெண்மணியின் வரலாற்றை நீலகேசியுரையாசிரியர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:—

"குண்டலகேசியென்பாள் ஒரு வைசியகன்னிகை. இவள் ஒருநாள் பிராஸாதஸ்தலத்து விளையாடுகின்றாளாக, ஒரு வைசியபுத்ரன் காளனென்பான், பௌத்ததர்சனங்கொண்டு, பல்வழியுஞ் சோரவிருத்திபண்ணிச்செல்வானை, அரசன் வதிக்கவென்றேவச் சிறைப்பட்டுப்போகின்றானை, முன்சொன்ன குண்டலகேசி கண்டு

காமபரவசையாக, அதனையறிந்து, அவளுடைய பிதா ராசாவைக் கண்டு யாதானுமோருபாயத்தால் மீட்டு இவனுக்குக் குண்டலகேசி யென்னும் கன்னியினை விவாகவிதியாற் கொடுத் தினிதுசெல் கின்ற காலத் தொருநாள் பிரணயகலகத்து நர்மோக்திமுகத்தால் நீ கள்வனன்றோவென்று குண்டலகேசி சொல்லக் காளனும் தன் னுள்ளத்தே சினங்கொண்டு பின்பொருநாள், வித்யாலாதவ்யாஜத் தா லிவளைத் தனிக்கொண்டு ஒரு பர்வதத்தேறி, 'நீ என்னை யிவ் வாறுசொல்லுதலில் யா னுன்னைக் கொல்லத்துணிந்தே'னெனக் குண்டலகேசியும், "'தற்கொல்லியை முற்கொல்லி' யென்பதன்றோ! இவனை யான் கொல்வே"னென நினைந்து, 'யான் சாகின்றேனாகி னும் மை வலங்கொண்டு சாவ'லென அதற்கியைந்த காளனை வலங் கொள்கின்றாள், வரையினின்றும் விழ நூக்கினள். நூக்கக் காள னும் புத்தஸ்மரணத்தினால் மோக்ஷித்தனன். குண்டலகேசியும் பர்த்ருவிரஹ துக்கிதையாகித் துறப்பனைநினைந்து பரசமயங்க ளெல்லாம் நாவல்காட்டி ஜயித்துப் பௌத்ததர்சனங்கொண்டு முக்தி பெற்றனள்"......(நீலகேசி, ஸ்ரீ சக்கரவர்த்திநயினார்பதிப்பு, பக் கம். 104-5).

இக்கதைக்கு இருதியாக மூலப்பிரமாணம் பௌத்தநூல்களே யாம். அப்புத்தநூல்களுள் இரண்டு அல்லது மூன்று நூல்கள் எமக்குத் தெரிந்தவை. புத்தகோஷரென்னும் ஓர் பேராசிரியர் தம் தம்மபதவுரையில் இவ்வரலாற்றை விரிவாகக்கூறியுள்ளார். அவர் கூறிய கதைவிரிவைப் பின்பு வரைவோம். தர்மபாலரென்னும் மற் றோருரையாசிரியர் தம் தேரீகாதாவுரையில் அக்கதையைச் சற்றுச் சுருக்கிக்கூறியுள்ளார். இக்கதைமுறை பலஇடங்களில் புத்தகோஷ ருடன் ஒத்திருப்பினும், வேறுபல முக்கிய இடங்களில் வேறுபாடு கள் காண்பதால் தர்மபாலர் புத்தகோஷரையே ஆதாரமாகக் கொண்டாரென்று சொல்வதற்கு இடமிலது. மேலும், தர்மபாலர் அவ்வரலாற்றைக் கூறி இறுதியில் தேரீஅபதானமென ஒருநூலி லிருந்து பல செய்யுட்களை எடுத்துரைத்துள்ளார். தர்மபாலர் கூறியபடி குண்டலகேசி காதல்கொண்ட கள்வன் இராஜகிருகத்தில் ஒரு புரோகிதன்புதல்வன். அவனுக்கு ஸத்துகனென்று பெயர். புத்தகோஷர்வரலாற்றில் அவன் ஒரு செட்டியின்புதல்வன்.

அவன்பெயர் குறிப்பிடவில்லை. நீலகேசியுரையிற் காளனென அவன்பெயர் கூறப்படுகிறது. தேரீஅபதானத்திற் குண்டலகேசி பிறந்த ஊர் கிரிவிரஜமென்று கூறியுளது. கள்வன் குண்டலகேசியின்பாற் சினங்கொண்டதற்குக்காரணம் நீலகேசியிற் சொல்லியதுபோல் வேறு ஒருநூலிலும் கூறப்படவில்லை. பௌத்தநூல்கள் கள்வன் அவளது ஆபரணங்களிற் பேராசைகொண்டு அவளைக் கொல்லத்துணிந்தான் என்று மாத்திரமே கூறுகின்றன. குண்டலகேசி அக்கள்வனை மலைச்சரிவில் தள்ளிக் கொன்றுவிட்டுத் தன் தாய்தந்தையரிடம் செல்லாது, அக்காட்டிலேயே துறவிகளின் பன்னசாலை சென்று துறவுபெற்று நாவல்நாட்டி எல்லாச்சமயிகளையும்வென்று முடிவில் புத்தசமயம் புகுந்தாள் என்று புத்தகோஷர் கூறுகிறார். தர்மபாலரோ முதலில் நிகண்ட (திகம்பரஜைன) சமயத்துச் சன்னியாசம்பெற்றுப் பின்பு பௌத்தசமயம் புகுந்தாள் என்றுரைத்துள்ளார். தேரீஅபதானத்தில் அவள் முதலில் ச்வேதாம்பரஜைனசமயப்படி துறவுபெற்றாளென்று சொல்லப்பட்டுளது. இதனால் தர்மபாலர் தம் வரலாற்றிற்கு எல்லாப்பகுதிகளிலும் தேரீஅபதானத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டாரல்லர் என்று நன்கு விளங்கும்.

இவ்வேறுபாடுகள் எவ்விதமேற்பட்டன என்று ஆராயுங்கால் காரணம் நன்குவிளங்கிற்றிலது. ஆனால் அவை குண்டலகேசியின் கதை பற்பலதேயங்களிற் பற்பலமுறைகளில் வழங்கிவந்தமைபற்றி ஏற்பட்டனவென்று ஊகிக்கிறோம். தர்மபாலர் தென்னாட்டு ஆசிரியர்; அங்கு நிகண்டவாதம் ஓங்கிவளர்ந்துவந்தமையால் அச்சமயத்தினைச் சற்றுத் தாழ்வுபடுத்தத் தென்னாட்டிலுள்ளார் அவ்விதம் கூறத்துணிந்தனரென்று ஊகிக்கலாம். தேரீஅபதானநூல் ச்வேதாம்பரசமயம் நன்கு வளர்ந்ததேயத்தில் எழுதப்பெற்றதென்றும் ஊகிக்கலாம். யாதொருவகை ஜைனசமயமும் இல்லாத சிங்களதேயத்து நூல்வழக்கையொட்டிப் புத்தகோஷர் கதையை வரைந்திருப்பதால் அவர் கூறிய கதைமுறையில் அச்சமயத்தின்பெயர் கூறப்படவில்லை. குண்டலகேசிநூலில் இக்கதை எவ்விதம் கூறப்பட்டுளதென்று திண்ணமாகச்சொல்லமுடியாது. ஆனால் நீலகேசியில் வரையப்பெற்றகதைமுறை பெரும்பாலும் குண்டலகேசியைப்

பின்பற்றியே இருக்கக்கூடும். ஏனெனில் நீலகேசி, குண்டலகேசியிற் சொல்லிய ஜைனசமயக்குறைகளை நீக்கவும் பௌத்தசமயத்தைக் கண்டித்துத் தம்சமயத்தை மேலாகக்கூறவும் எழுதப்பெற்றதாகலின். ஆகவே அவ்வாலாறு குண்டலகேசியையே ஆதாரமாகக் கொண்டு கூறப்பட்டுளதென்று நம்பலாம். அப்படியாகில் புத்தகோஷரது கதைமுறையையே குண்டலகேசி பொதுவிற் பின்பற்றியதென நினைக்கலாம். குண்டலகேசிநூல் ஜைனசமயத்தின்பாற் பற்பல குறைகளை எடுத்துக் காண்பித்ததுபோல் வைதிகம் முதலான பிறசமயத்தின்பாலும் குறைகள் கூறியுளதென நீலகேசி நூலிலிருந்து நமக்கு நன்கு விளங்கும். மேலும் குண்டலகேசி ஆலவணமென்ற பட்டணத்தில் நாதகுப்தனென்னும் ஆசிரியருடன் வாதம்புரிந்து அவனை வென்றாளென்றும் நீலகேசியிலும் அதனுரையிலும் கூறியிருப்பதைக் காண்கிறோம் (104-வது பக்கம் பார்க்க). ஆகவே குண்டலகேசியார், புத்தகோஷர்கூறுமாறு வேறு சமயத்துத் துறவுபெற்று ஆயிரம் சமயங்களிற் பயிற்சிபெற்று அச்சமயக்கணக்கர்களைவென்று புத்தசமயம் புகுந்தாளென்ற கதைமுறையையே பின்பற்றியிருக்கக்கூடுமென நம்புகிறோம். ஆதலால் புத்தகோஷர் குண்டலகேசியின்கதையை விரிவாகக்கூறியிருப்பதை அவரது தம்மபதவுரை'யென்னும் பாளிநூலிலிருந்து தமிழில் இங்கு வரைவோம்.

இராஜகிருகத்தில் ஓர் அழகிய பதினாறுவயதுமுதிர்ந்த செட்டிப்பெண் இருந்தாள். அவள் தந்தைதாயர் ஏழுமாடங்களுடன் கூடின ஓர் அரண்மனையின் மேல்அறையில் அவளை வசிக்கும்படி செய்தனர். அவளுக்குவேண்டிய பணிப்பெண்களையும் நியமித்தனர். பிறகு ஒருநாள் இராசபடர்கள் நற்குலத்திற்பிறந்த ஓர் ஆண்மகன் களவுத்தொழில்செய்ததுபற்றி அவன்கைகளைப் பின்புறங்கட்டி ஒவ்வொரு நாற்சந்தியிலும் சாட்டைகளால் அடித்து இழுத்து அழைத்துச்சென்றனர். அச்செட்டியின்புதல்வி பெருங்கூட்டத்திடை அவனைக்கண்டு தம்மாளிகையில் இருந்தவண்ணம் அவன்பாற் காதல்கொண்டு அவனையே நினைந்து நினைந்து உணவுகொள்வதையும்விட்டு மஞ்சத்திலேயே சோர்ந்து கிடந்தனள். பிறகு அவள்தாய் 'இது ஏன்' என்று கேட்டு

'கள்வனென அழைத்துச்செல்லப்படும் அவனையே நான் மணஞ்செய்துகொள்வேன்; அப்படியாகில் பிழைத்திருப்பேன் ; இல்லாவிடில் இலேன்; இந்தவிடத்தே உயிர்துறப்பேன்' எனப் பதில் மொழிந்தாள். 'புதல்வியே! இவ்விதம் செய்தலாகாது, குலத்திலும் சாதியிலும் செல்வத்திலும் நமக்குத் தகுதியான வேறொருவனைக் கணவனாகப் பெறுவா'யென்று தாய் பன்முறை சொல்லியும், 'வேறு கணவனை நான் வேண்டவில்லை. அவனை அடையாவிடில் உயிர்துறப்பேன்' என்றாள் புதல்வி. தாய் அவளை மதியுரைகூறித் திருத்தஇயலாதவளாகித் தந்தையிடம் அறிவித்தாள். தந்தை நல்வார்த்தைகளைச் சொல்லித் திருத்தமுயன்றும் பயனில்லாதொழிய, 'யாது செய்குவது' என்று நினைத்துக் கள்வனை அழைத்துச்செல்லும் அரசன்வேலைக்காரனுக்கு ஆயிரம்நாணயங்களையனுப்பி, 'இதைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்தக் கள்வனை என்னிடம் விடு' என்று வேண்டினன். அவன் அப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு கள்வனை விட்டுவிட்டு, மற்றொருவனைக் கொன்று, அரசனிடம் 'கள்வன் கொல்லப்பட்டா'னென அறிவித்தான்.

செட்டியும் அவனுக்குத் தன்புதல்வியை மணம்செய்துவைத்தான். அன்றுமுதல் அவள், 'கணவனை மகிழ்ச்சிபெறச்செய்வே'னென எண்ணிப் பற்பல ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டு தானே உணவுகளைத் தயாரித்து அவனுக்கு அளித்துவந்தாள். சிலநாட்கள் சென்றதும், கள்வன் 'எப்பொழுது இவளைக்கொன்று இவளது ஆபரணங்களைக் கைப்பற்றி ஓர் கள்ளுக்கடையிற் கொடுத்துக் குடிப்பேன்' என்று நினைத்தான். அதற்கு இதுதான் வழியென்று சிந்தித்து உணவு உட்கொள்ளாமல் மஞ்சத்தின் மேலே படுத்துக்கிடந்தான். கிடக்க, அவன் கணவனருகிற்சென்று 'உமக்கு என்ன அசௌக்கியம் நேர்ந்தது?' என்று வினவ, அவன்: 'யாதுமில்லை' யென, மனைவி: 'ஏன் இவ்வாறு படுத்துக்கிடக்கிறீர்?' என, அவன், 'மனைவி! அன்று அரசன்சேவகர்கள் கைகளைப் பின்புறங்கட்டிச் சிறைப்படுத்தி என்னை அழைத்துச்செல்லுங்காற் கள்வமலைச்சரிவில் வீற்றிருக்கும் தேவதைக்குப் பலிகொடுப்பேனென வேண்டிக்கொண்டு உயிர்பெற்றேன். உன்னையும் அத்தெய்வத்தின் அருளாற் பெற்றேன். ஆதலால் அவ்வேண்டுதல் நிறைவு

பெறவேண்டுமெனக் கவலையுற்றேன்' என, அவள் 'உமக்கு அக் கவலைவேண்டாம். நானே பலிச்சடங்கைச் செய்துமுடிப்பேன்-எவ்வாறுசெய்தல்வேண்டுமென்று சொல்வீர்' என, அவன், 'சிறிதளவு அப்பம், தேன்கலந்த பாயஸம், நான்குவகைமலர்கள், பொரி இவைகளாற் செய்தல்வேண்டும்' என, அச்சொல்லைக்கேட்டு அவள் அப்பம் முதலியவற்றைத் தயாரிக்கக் கட்டளையிட்டாள். எல்லாவற்றையும் தயாரித்துக் கணவனிடம் அறிவித்துப் பலிச்சடங்கை நிறைவேற்றுவதற்கு அவனை அழைத்தாள். அவன், 'மனைவி! அப்படியாகில் உறவினர்களை நிறுத்திவிட்டு, விலைபெற்ற எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டுவருவாய். சிரித்து விளையாடி உல்லாசமாய்ச் செல்வோம்' என்றான். அவளும் அவ்வாறுசெய்தாள். மலையடிவாரம் சென்றதும், 'மனைவி! இதற்கப்பால் நாமிருவரும் தனியே செல்வோம். மற்றவர்களை வண்டியுடன் அனுப்பிவிடு, வேண்டுதலையைச் செய்துமுடிப்போம்' என்றான் கணவன். அவளும் அவ்விதமேசெய்தாள்.

கள்வன் அவளை அழைத்துக்கொண்டு *கள்வமலைச்சரிவிலேறினான். அம்மலையின் உச்சிசென்றதும் 'கணவனே! தெய்வக்கடனைச் செய்துமுடியும்' என்றுசொன்னாள் மனைவி. கள்வன் ஒன்றும் பேசாமல் நின்றான். 'ஏன் பேசாமல்நிற்கிறீர்?' என்று அவள் வினவத் 'தெய்வக்கடனை நிறைவேற்றுதலால் எனக்கு ஆகவேண்டியது யாதுமில்லை. உன்னை வஞ்சித்து இங்கு அழைத்துவந்தேன்' என்று பதிலளித்தான் கள்வன். 'எதற்காக?' என்று அவள் மீட்டும் வினவ, 'உன்னைக் கொன்று உன்னாபரணங்களைக் கவர்ந்துசெல்வதற்கு' என்றான். அதற்கு அவள் மரணபயத்தால் நடுங்கிக் 'கணவனே! யானும் என்னாபரணங்களும் உம்முடைய உடைமைகளே; ஏன் இப்படிச் செப்புகின்றீர்? இவ்வாறு செய்யாதீர்' என்று மேலும்மேலும் வேண்ட,

அவன் அவள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்காமல் 'கொலையேசெய்கு வேன்' என்று கூறினான். இப்படியிருக்க, 'என்னைக் கொல்வதால் யாது பயன்? எனது ஆபரணங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு எனக்கு உயிரளிப்பீராக. இன்றுமுதல் யான் உமக்குத் தாயாகவோ அல்லது அடிமைப்பெண்ணாகவோ இருந்து பணிசெய்குவேன்' என்று சொல்லி, மேலும், 'இந்த எல்லாத் தங்கத்தோள்வளைகளையும் வைடூரிய ஆபரணங்களையும் மற்றுமெல்லாவற்றையும் கவர்மின்! யான் உமக்கு அடிமையாகுவேன்' என்று கூறினாள். இதைக் கேட்ட கள்வன், 'இவ்வாறுசொல்லி நின் தாய்தந்தையரிடம் அறி விப்பாய், ஆதலால் கொன்றேதீருவேன்; பித்தர் புலம்புவதுபோற் புலம்பாமல் இருப்பாயாக' என்றுரைத்து, மேலும், 'பெரும் புலம்பலைவிடு, எல்லா ஆபரணங்களையும் கட்டிவை. நினதுயிர் மட்டுமன்றி எல்லாவற்றையும் கவர்வேன்' என்று கூறினான். கூறலும், அவள், 'ஆ! இது என்ன சூழ்ச்சி! அறிவு அட்டு இட்டு உணற்குமட்டும் அமைந்ததன்று; பகுத்தறிந்து சமயத்திற் குத்தக்கவாறு நடந்துகொள்வதற்கு ஏற்பட்டுளது' என்று நினைந்து, 'இதற்குச் செய்யவேண்டியது இது'வென்று உறுதிகொண்டு, கள் வனைநோக்கிக் 'கணவனே! உம்மைக் கள்வனென்று பிடித்துச் சிறைப்படுத்தி அழைத்துச்செல்லுங்கால் நான் என் தாய் தந்தைய ரிடம் தெரிவித்து உமக்கென ஆயிரகாணயங்களைக் கொடுத்து உம்மை மீட்டு அன்றுமுதல் உமக்குத் தொண்டுசெய்து வந்துளேன். இன்று உம்மை நன்கு பார்த்து வணங்க அனுமதி யளிப்பீர்' என்று வேண்டினாள். கள்வன் 'பத்ரே! அவ்வாறேசெய்' என்று அவ்வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, மலையின் முனையில் நின்றான். பிறகு அவள் அவனை மூன்றுமுறை வலம்வந்து நான்கு பக்கங்களி லும் வணங்கிக் 'கணவனே! உம்மைப்பார்த்தல் இதுவே கடைசி முறை. இனி என் பார்வை உமக்கோ உம் பார்வை எனக்கோ இல்லாமற்போய்விடும்' என்று சொல்லி, முன்னும் பின்னும் தழு வித் தன்னைமறந்து மலையின்முனையில் நிற்கும் அவனுடைய பின் பக்கத்தில் நின்று ஒருகையினால் அவன் கழுத்தைப்பிடித்து மற் றொருகையினால் பின்கச்சத்தைப்பிடித்து மலையின்சரிவில் அவ னைத் தள்ளிவிட்டனள். அவன் மலையின் உச்சியினின்று உருண்டு

தரையில் விழுந்து மரித்தான். அப்பொழுது அக்கள்வமலைச்சாரிவில் வீற்றிருக்கும் தேவதை இவ்விருவருடைய செயலையும் கண்டு, அப்பெண்ணைப் பாராட்டி, 'நன்று நன்று' என்று உற்சாகமூட்டி, "எப்பொழுதும் புருஷர்களே அறிவுடையவர்கள் என்பதில்லை, அவ்வப்போது பெண்மணிகளும் அறிவுடையவர்களே" என்று கூறியது. பின் அவள், "நான் வீடுசென்றால் 'கணவன் எங்கே?' என்று கேட்பார்கள்; 'கொன்று வீழ்த்தினே'னெனச்செப்பின், 'ஆயிர காணயங்கொடுத்து மீட்டுவந்தவனைக் கொன்றுவிட்டாயே' என்று கொடியமொழிகளால் தூற்றுவார்கள்; 'எனதாபரணங்களின்பால் பேராசைகொண்டு என்னைக் கொல்லமுயன்றான்' என்று செப்பினும் நம்பமாட்டார்கள்; 'வீடுசென்று செய்வது யாது?'" என்று நினைத்து ஆபரணங்களை அவ்விடத்தே எறிந்துவிட்டு, மலையினின்றிறங்கிக் காட்டிற்குள் சுற்றித்திரிந்து, அங்கே துறவிகளது பன்னசாலையொன்றைக் கண்டு, அதனுட்புகுந்து வணங்கிப் 'பெரியோரே! உங்கள் துறவறத்தை எனக்கும் அருள்வீராக' என்று வேண்டினள். அப்படியே அவர் அவளுக்குத் துறவறத்தை அருளினர். அவளும் துறவறம்பெற்று, 'உங்கள் துறவறத்து மேன்மை யாது?' என்று வினவினள். 'பத்ரே! [1]பத்துவகைக் கஸிணங்களிற் பயிற்சிபெற்றுத் தியானஞ்செய்தல் (அதாவது மனத்தை ஓரிடத்தில் நிலைநிறுத்தல்) அல்லது ஆயிரம் சமயங் (வாதஸஹஸ்ஸங்) களிற் பயின்று வாதம் புரிதல்; இதுவே எங்களது துறவறத்து மேன்மை' என்றுரைத்தனர் முனிவர். 'தியானத்தில் தேர்ச்சிபெற என்னால் ஆகாது, ஆதலால் ஆயிரம் சமயங்களிற் பயிற்சிபெறுவேன்' என்று அவள் செப்ப, அம்முனிவர்கள் ஆயிரசமயங்களில் அவளைக் கற்பிக்கவைத்து,

---

[1] பாளி: தஸகஸிண. கஸிணமென்பது மனதை நிலைநிறுத்துவதற்கும் தியானத்திற் பயிற்சிபெறுவதற்கும் வழியாகவிருக்கும் ஒரு கருவியை. அது பத்துவகையாம்: நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, நீலம், சிவப்பு, மஞ்சள், வெளுப்பு, வெளிச்சம், பரிச்சின்னாகாசம், என. நிலகஸிணம் என்பது தரையில் மண்டலமாக ஒரு திட்டாணிசெய்து அதன் அருகில் வீற்றிருந்து இரண்டுகண்களையும் அதன்பாற் செலுத்தி மனதையும் நிலமென்ற பதத்தில் நிலைநாட்டித் தியானம்புரிவது. இவ்வாறே மற்றக் கஸிணங்களின் பொருள் தக்கவாறு அறிந்துகொள்க.

நன்கு பயிற்சியடைவித்து, 'இனி இச்சம்புத்தீவில் உன்னுடன் சொற்போர்புரிய வல்லவர்களைத்தேடிப்பார்' என்று, அவள் கையில் நாகக்கிளையொன்றைக் கொடுத்துப் 'புறப்படு, உன்னுடன் தருக்கஞ் செய்யவல்லவன் இருப்பின் அவனுக்கு நீ அடிமையாயிருப்பாய், அவன் துறவியானால் அவனிடத்துத் துறவறம் பெறுவாய்' என்று சொல்லி அவளை விடுத்தனர்.

அவள் சம்புத்தீவுத்துறவி என்னும்பெயருடன் அவ்விடமிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றவிடமெல்லாம் வாதப்போரில் வென்று திரிந்தனள். அவளுடன் தருக்கஞ்செய்வதற்கு வல்லவர் ஒருவருமில்லை. 'இதோ இங்குச் சம்புத்தீவுத்துறவி வருகிறாள்' எனக் கேள்வியுற்ற எல்லாப்புலவரும் ஓடினர். அவள் கிராமத்திலோ பட்டணத்திலோ பிச்சைக்குச்செல்லும்பொழுது அக்கிராமத்திற் புகும்வழியில் மணலைக் குவித்து அதில் அந் நாகக்கிளையை நாட்டி, 'என்னுடன் தருக்கஞ்செய்யவல்லவன் இக்கிளையைப் பிடுங்கி வீழ்த்துவான்' எனச் சொல்லிக் கிராமத்தினுட் புகுவாள். அவ்விடத்தை நாடுவதற்குக்கூட வல்லவர் ஒருவருமில்லை. அவளும், ஒருகிளை வாடினதும் மற்றொருகிளையை எடுத்துச்செல்லுவாள். இவ்வாறு சுற்றித்திரிந்து, சிராவஸ்தி என்னும் பட்டணம்வந்து சேர்ந்தனள். அதன் வாயிலில் வழக்கப்படி கிளையை நாட்டிப் பிச்சைக்குக் கிராமத்தினுட் புகுந்தனள். பல சிறுவர்கள் அக்கிளையைச் சூழ்ந்துநின்றனர். அச்சமயம் பிச்சை வாங்கி உணவுண்டு பட்டணத்திலிருந்து திரும்பிவரும் சாரீபுத்திர ரென்னும் ஒரு துறவர் கிளையைச்சூழ்ந்துநிற்கும் அப் பிள்ளைகளைப்பார்த்து, 'இது யாது' என்று வினவப் பிள்ளைகள் அவ்விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவிக்க, அப்படியாகில் 'பிள்ளைகளே! இக்கிளையைப் பறித்து வீழ்த்துங்கள்' என்று தூண்டினர். 'கிழவரே! நாங்கள் அஞ்சுகின்றோம்' என்று பிள்ளைகள் மறுக்க, 'நான் தருக்கம்புரிவேன், நீங்கள் அஞ்சாமல் வீழ்த்தித்தள்ளுங்கள்' என்ற கிழவர் மொழியைக்கேட்ட சிறுவர், உற்சாகத்துடன் கிளையை வீழ்த்தி மகிழ்ச்சியுடன் அதன்மேற் புழுதியையும் நிரப்பினர்.

துறவி திரும்பிவந்து அவர்களை நிந்தித்து 'உங்களுடன் நான் தருக்கஞ்செய்தல் முறையல்ல. அப்படியிருக்க என் இக்கிளையை

வீழ்த்தினீர்கள்?' என்று வினவினாள். 'சிறுவர் அப்பெரியோர் எங்களை வீழ்த்தத்தூண்டினர்' என்றனர். அவள் 'பெரியோரே! நீரா அக்கிளையை வீழ்த்தத் தூண்டினீர்?' என்று கேட்க, 'ஆம்' என்றார் பெரியோர். அப்படியாகில், 'என்னுடன் வாதம்புரிவீர்' என்றாள் துறவி. 'நல்லது அப்படியே செய்குவேன்' என்று இசைந்தனர் பெரியோர். அவள் மாலை மரநிழலில் வீற்றிருந்து கேள்வி கேட்பதற்கு அப்பெரியோரின் அருகில் வந்தனள். பட்டணத்தில் இருக்கும் எல்லாமக்களும், அவ்விருவர்வாதத்தையும் கேட்போமென்றுவந்து பெரியோரை வணங்கி ஒருபுறம் வீற்றிருந்தனர். துறவி, 'கேள்விகேட்கலாமா?' என்றாள். பெரியோர் 'கேட்கலா' மென்றார். பிறகு, ஆயிரவாதங்களையும் (வாடிஸஹஸ்ஸம்) கேட்டனள். கேட்கப்பட்டகேள்விகள் எல்லாவற்றிற்கும் பெரியோர் பதிலளித்தனர். பிறகு, 'இவ்வளவுதானு உன் கேள்வி?' என்று பெரியோர் வினவ, 'இவ்வளவே' என்றுரைத்தனள் துறவி. 'நீ பல கேள்விகளைக் கேட்டாய், நான் ஒருகேள்வியே கேட்பேன், பதில் அளிப்பாயாக' என்று பெரியோர் சொல்லக்கேளுமென்றாள் துறவி. "ஒன்றென்பது யாது" என்று கேட்டனர் பெரியோர். அவள் இவ்வாறு பதிலளித்தல்வேண்டுமென அறியாமல், 'அது யாது?' என்று மீட்டும் பெரியோரைக் கேட்டனள். சகோதரி! "இது புத்தனதுகேள்வி[1] (புத்யபஞ்ஞம்)" என்றார் பெரியோர். "பெரியோரே!

---

[1] தர்மபாலாசிரியர்கதைமுறையிற் பெரியோர் பதிலளிக்கையில் "ஒன்றென்பது புத்தனது கேள்வி" எனக் கூறாமல், 'நீ இதைக்கூட அறியாதவள், வேறு எதையறிவாய்?' எனச் சொல்லி அறமுபதேசித்தனர் என்று வரைந்துளார். இங்குக் கூறிய அறமென்பதைத் தேரீஅபதானம் நன்கு விளக்கிக் கூறுகிறது.

"ஸ்கந்தா ச ஆயதநா தாதுயோ ।
அஸாஸ்வதா இதிவாத அநத்தாநிய நாயகோ"

"ஸ்கந்தம், ஆயதனம், தாதுக்கள் இவைகளன்றி வேறு யாது மிலது. அவைகளும், அசுபம், அநித்தம் துக்கம் அநாத்மம் எனக் கருதப்படும்" எனச் செப்பினர் பெரியோர்.

அதை எனக்குக் கொடுத்தருள்வீர்" என்று துறவி வேண்ட, என்னைப்போல் ஆவாயாகிற் கொடுத்தருள்வேன் என்றார் பெரியோர். 'அப்படியாகில் உங்கள் துறவறத்தை எனக்கருள்வீர்' என்று அவள் வேண்டினள். பெரியோர் பெண்துறவிகளிடம் அறிவித்து அவளுக்குத் துறவறத்தையருளினர். அவளும் துறவறம்பெற்று **உபஸம்பதா**[1]வெனும் நிலையுற்றுக் குண்டலகேசி[2]யெனப் பெயரிடப்பட்டுச் சிலநாட்களில் உலகமுறையின்மிக்க தெய்வ[3]குணங்களுடன் அருகதநிலையடைந்தனள்.

---

[1] இந்நிலை பௌத்தசங்கத்து நியமப்படி இரண்டாவதாகும். இந்நிலையில் ஒருவன் ஒரு பௌத்தஸந்நியாசிக்குத் தக்க எல்லா அதிகாரங்களையும் பெறுகிறான். இந்நிலை 20 வயதிற்குப்பிறகே ஒருவன் பெறலாம். இதற்கு முன்நிலை "ஸாமணேர"மெனச் சொல்லப்படும். இந்நிலை 8 வயதுமுதல் ஒருவன் பெறலாம். ஆகவே இம் முதல்நிலை நமது ப்ரம்மசர்ய ஆசிரமத்திற்குச் சமமாகும்.

[2] இதனால் இப்பெயர் இவளுக்கு ஸந்நியாஸாசிரமத்தில் இடப்பட்டதென விளங்கும். தர்மபாலர்கதைமுறையில் "குண்டலகேசா" எனக் காணப்படுகிறது. அங்கு இவள் இப்பெயர்பெற்றதற்குக் காரணம் பின் வருமாறு சொல்லியுளது. இவள் நிகண்டவாதிகளிடம்சென்று, 'உங்களுடைய துறவறத்தில் மிகவும் மேன்மையானதை எனக்குக் கொடுத்தருள்வீர்' என்று வேண்டினள். அவர்கள் அப்படியே சரியென்று ஒப்புக்கொண்டு, பனைமட்டைக்கத்தியினால் தலையை மொட்டையடித்துத் துறவை யளித்தனர். பின்பு அவள் தலைமயிர் சுருள்சுருளாக நன்கு வளர்ந்தமையால் அவள் "குண்டலகேசா" என்றழைக்கப்பெற்றாள்.

[3] பாளி: படிஸம்ஹிதா. இதன் பொருள் "பகுத்தறிவு" "நன்கு உணர்தல்" என்பது. இது நான்குவகையாம்: அத்தபடி ஸம்ஹிதா, தம்மபடி, நிருத்திபடி, படி஭ாநபடி என. இந்நான்கும் ஓர் அருகனுக்கு இன்றியமையாத குணங்களாம். தேரீ அபதானத்திலும் இக்குணங்களை நன்கு விளக்கிக்கூறியிருப்பதைக் காணலாம்.

மதிப்புரை

பழநியாண்டவர்:— இது, பழநி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணிசுவாமி தேவஸ்தானத் திங்கள்வெளியீடாக நிகழும் சித்திரபானுவருடம் தைப் பூசநாள்தொடங்கி வருவது. ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணிசுவாமி தேவஸ்தான நிருவாக அதிகாரி திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை B.A., B.L. அவர்கள் இதன் ஆசிரியராவர்; சிவத்திரு ஈசானசிவாசாரியரவர்கள் இதன் உதவியாசிரியராவர். இதனுள் ஆசிரியர்களாலும் பிற புலவர்களாலும் பழநித் தல தீர்த்த மூர்த்தி வரலாறுகளும் அத்தலத்துப் பெரியோர் வரலாறுகளும் அங்கு நிகழும் பூசை சிறப்பு திருப்பணி முதலியவற்றின் விவரங்களும் சைவசமயவுண்மைகளும் பிறவும் சுருக்கி விளக்கி வரையப்பட்டுள்ளன. இதன் ஒவ்வோரிதழிலும் முதலில் இத்தலவிஷயமாக அருணகிரிநாதர் இயற்றிய திருப்புகழ்ப்பாடலும் உரையும், இறுதியில் இத்தலசம்பந்தமாகப் பிற்காலப்புலவர்கள் இயற்றிய இனிய வண்ணப் பாடல்களும் சேர்க்கப்பெற்றிருப்பது, படிப்போர்க்குக் கவிச்சுவையும் ஊட்டுவதாக இருக்கிறது. இத்தகைய வெளியீடுகள் பண்டையோர் ஆலய அமைப்பு வழிபாட்டுமுறை முதலியவற்றால் நன்கு பேணிவந்த மக்கள் கலைத்துறைத்தேர்ச்சியும் நல்லொழுக்கமும் சமயவுணர்ச்சியும் மேலும் சிறக்க வுதவுவனவாகும். இதன் ஆண்டு வரி அஞ்சற்கூலியுடன் ரூபா 1—12—0, [தனிப்படி அணா 2. தபாற்கூலி வேறு]. வேண்டுவோர் பழநி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி சுவாமி தேவஸ்தான காரியாலயத்திற் பெறலாம்.

திருக்கருகாவூர் முல்லைவனநாதர் நான்மணிமாலையும் கரும்பனையநாயகி இரட்டைமணிமாலையும்:—இவை தஞ்சைமாநகர்த் திரு. வீரபத்திரசுவாமி என்பவரால் இயற்றப்பட்டவை. பள்ளியூர் முருகன் தமிழ்க்கழகத்தாரால் ஒரே புத்தகமாக அச்சிடப்பெற்றவை. இவற்றுட் காணப்படும் பாக்களும் இனங்களும் செம்பாகமாயமைந்துள்ளன. இப்புத்தகத்தின்விலை அணா இரண்டு. வேண்டுவோர் தஞ்சாவூர்ஜில்லா சாலியமங்கலம்போஸ்டு பள்ளியூர் முருகன் தமிழ்க்கழக அமைச்சர் திரு. ப. கி. நாராயணசாமி அவர்களிடம் பெறலாம்.

ஸ்ரீ:

அருளிச்செயற் பாடவமைதி

௫௬-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

[ராவ்ஸாஹிப். வித்வான். ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்காரவர்கள்.]

18. பெரியதிருமொழி 2–9–1–ஆம் பாசுரத்தில்—

"பல்லவன் வில்லவ னென் றுலகிற் பலராய்ப் பலவேந்தர் வணங்குகழற்
பல்லவன் மல்லையர் கோன்பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே"

என்ற அடிகளில், 'பல்லவன் வில்லவன்' என்பது 'வல்லவன் வில்லவன்' என்று திருத்தம்பெறவேண்டும். [வல்லவன் - சளுக்கியன். வில்லவன் - சேரன்.]

திருமங்கைமன்னன் அருளிய பரமேச்சுரவிண்ணகரப் பதிக முழுவதும் இரண்டாம்நந்திவர்மன் என்ற பல்லவமல்லனது வரலாறுகளைக் கூறுவதென்பதும், பெருவீரனும் பரமவைஷ்ணவனுமான இவ்வேந்தர்பெருமானது நீண்ட ஆட்சிக்காலத்தில், இவ்வாழ்வாரும் விளங்கியவர் என்பதும் முன்பே தெளிவிக்கப்பட்டுள்ளன.* இப்போது வழங்கும் மேற்கண்ட பாடமுறையில், இப்பல்லவமன்னனுக்குப் பணிந்தடங்கிய வேற்றரசர்களிலே, பல்லவமன்னனும் ஒருவன் என்று கொள்ள நேர்கின்றது. பல்லவமன்னரிருவரிருந்து ஒருவரையொருவர் இவ்வாறு வணங்கியவராக ஆழ்வார் ஒருகாலும் பாடியிரார் என்றே சொல்லலாம். பல்லவரின் பழம்பகைவருள்ளே தலைசிறந்தவர், சளுக்கியவேந்தர் என்பது சரித்திரப்பிரசித்தம். இவர்களை வல்லபர், வல்லவர் என்று நூல்களும் சாஸனங்களும் வழங்குவன. இவற்றுள் 'வல்லவன்' என்பதே பல்லவன் என்று இங்கு மாறியதெனச் சொல்லலாம்.

"யஸ்ய வல்லப களப்ர கேரளா: பாண்ட்ய சோள துளு கோங்கணாதய:|
த்வாரதேச ஸமயாபிகாங்க்ஷிணஸ் ஸேவிதும் நிரவகாச மாஸதே"

என்பது, மேற்கூறிய பல்லவமல்லனது 61-ஆம் ஆண்டில் அமைந்த சாஸனசுலோகம். "எவனுடைய அசாரவாசலிலே வல்லபர், களப்பிரர், கேரளர், பாண்டியர், சோழர், துளுவர், கொங்கணர் முதலிய

* ஆழ்வார்கள்காலநிலை, திருமங்கைமன்னன்வரலாறு காண்க.

மன்னர்கள் சமபத்தைவிரும்பியவர்களாய், அது கிடைக்காமற் காத்திருக்கின்றனரோ" (அந்தணர்திவர்மபல்லவன்) என்பது இதன் பொருள்.* தம் காலத்தில் அமைந்த இச்சாஸனம், வல்லபரைத் தலைமையாகவைத்துக் கூறியவாறே,

"வல்லவன் வில்லவ னென்றுலகிற்
பலராய்ப் பலவேந்தர் வணங்குகழற், பல்லவன்"

என்று ஆழ்வாரும் பாடினர் என்பதே பொருத்தமாகும். இவ்வடியின் நான்காஞ்சீரிலே பலராய் என்பதிலுள்ள பகரத்தை மோனையெழுத்தாகக்கருதி அதற்கேற்பப் பல்லவன் என்று முதற்சீரைப் பின்னோர் மாற்றிக்கொண்டனர்போலும். இனி,

'உலகிற் பலராய்ப் பலவேந்தர்'

என்பதனுள், 'பலராய்' என்ற பின்னரும் 'பல' என ஆழ்வார்திருவாக்கில் திரும்பப்பயிலக்கூடியதன்று. 'பலபெயர்களாலேசொல்லக்கூடிய பல அரசர்கள்' என்று, உள்ளபாடத்துக்குப் பொருள்சொல்லக்கூடும். 'வல்லவன் வில்லவன் என்று பலராய்' என்பதே அப்பொருள் தரக்கூடுமாதலால், புனருத்தியாக இவ்வாறு பாடப்பட்டிராது என்றேசொல்லலாம். ஆகவே 'வலவேந்தர்' என்றிருந்தது 'பலவேந்தர்' என மாறியதோ என்று தோன்றுகிறது.† பழமையான தமிழ் கிரந்த எழுத்துக்களிலே, வகர பகரங்கட்குள் அதிக வேற்றுமையில்லை. இதுபோலும் மாற்றங்கட்கு அவ்வெழுத்துக்களின் ஒற்றுமையும் ஒரு காரணமாகும். 'வல்லவன்' என்ற பாடத்துக்கு, மேற்குறித்தபடி, ஐந்து ஆறுஞ்சீர்களில் மோனைபயிலுதல் நோக்கிக்கொள்க.

19. ௸ திருமொழி 3-4-4-ஆம் பாசுரத்தில்—

"பஞ்சியமெல் லடிப்பின்னை திறத்துமுன்னாள்
பாய்விடைக ளேழடர்த்து"

என்றுள்ள தொடரிலே, 'பஞ்சியமெல்லடி' என்பது 'பஞ்சிமெல்லடி' என்று திருத்தம்பெறத்தக்கது.

---

* பட்டத்தான்மங்கல தாம்பிரசாஸனம்,

† இவ்வாறன்றி, பலவேந்தர் - வலிபொருந்திய மன்னர் என்று பொருள் கொள்ளுதலும் அமையும்.

"பஞ்சி மெல்லடிப் பரல்வடுப் பொறிப்ப" (பெருங்கதை 2-9-162)
"பஞ்சிமெல்லடியனார் தம் பாடகந்திருத்தி" (சீவக. 2818)
"பஞ்சிமெல்லடிப்பாவை" (கம்பரா. கங்கை. 20)
ஷை ஷை ,, (பெரியபு. தடுத்தாட். 160)

என்ற முன்னோர்தொடர்களை நோக்குக. பஞ்சுதல் என்று ஒரு வினையின்மையாலும், பண்பீறன்றிப் பெயரீறுகள் இவ்வாறு திரிதலருமையாலும், வ்யாக்யானத்துக்கும் இப்பாடம் விரோதமாகாமையாலும் திருத்தப் பாடமே பொருத்தமாதல் அறியலாம். 'பஞ்சி மெல்—லடிப்பின்னை—திறத்து—முன்னாள்' என்று விருத்தச்சீரோசை பிரிவனவாம். பஞ்சி எனினும் பஞ்சு எனினும் ஒக்கும். இனி, 'பஞ்சியன்மெல்லடி' என்பது பழம்பாடமாயினும் ஆகலாம். இப்பாசுரத்தின் ஈற்றடியின் முதற்சீரிலும் 'செஞ்சுடரவெயில்' என்று, ஓசை நயம்பெறத் திருத்தங்கொள்க.

20. ஷை திருமொழி 6—6—4 ஆம் பாசுரத்தில்—

"வெங்கண்மா களிறுந்தி விண்ணி ஏற்ற
விறன்மன்னர் திறலழிய வெம்மா வுய்த்த
செங்கணான் கோச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடஞ் சேர்மின்களே"

என்று வீரவேந்தனான சோழன்செங்கணானது வெற்றிச்செயலைச் சிறப்பிக்கின்றார் திருமங்கைமன்னன். இவ்வேந்தனது வீரப்பெருமைகள் அகநானூறு புறநானூறுகளிலும் களவழிநாற்பதிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவனைப்பற்றிய அவ்வடிகளில், 'விண்ணி' என்றசொல் வெண்ணி என்று திருத்தம்பெறற்குரியது. வெண்ணி என்பது தஞ்சாவூர்க்குக் கிழக்கே 15 மயிலில் ரயில்வேஸ்டேஷனாகவும், தேவாரப்பாடல்பெற்றதாகவும் உள்ள திருவெண்ணி, கோயில்வெண்ணி என்று வழங்கப்படும் தலமாகும்.

"வெண்ணித் தொன்னகர் மேயவெண் டிங்களார்"

என்பது அப்பர்வாக்கு. "வெண்ணிக்கூற்றத்து வெண்ணியே" என்ற தேவாரத்தொடரால் இது முன்பு ஒரு கூற்றத்தின் தலைநகராயிருந்தமை தெரியலாம். சங்ககாலத்தில், சேரசோழர்க்குள் பெரும்போர் நிகழ்ந்த களங்களுள் இவ்வெண்ணியும் ஒன்று (அகம். 55, 246; புறம். 66). வெண்ணிக்குயத்தியார் என்று, சங்கநலிற்

பேர்பெற்றிருந்த பெண்பாற்புலவரும் இவ்வூரினரேயாவர். செங்கணான் போர்நிகழ்த்திய களம் இவ்வூரேயாதலின், இதனை 'வெண்ணி' என்றே படித்துக்கொள்க.

21. ஷை, திருமொழி 6-ஆம் பாசுரத்தில்—

"மின்னாடு வேலேந்து விளைந்த வேளை
விண்ணேறத் தனிவேலுய்த் துலக மாண்ட...சோழன்,,

என்ற அடிகளிலே, மேற்கூறிய சோழனது வேறொரு வெற்றிச்செயலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனில், 'விளைந்தவேளை' என்பதை 'விளந்தைவேளை' எனத் திருத்திக்கொள்க. இத்திருத்தம்பற்றி, 16-வருஷங்கட்குமுன்பே ஆழ்வார்கள்காலநிலையுள் குறிப்பிட்டுள்ளேன். விளந்தை என்பது, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா உடையார்பாளயம்ஜமீனைச் சார்ந்து, கோட்டை முதலிய பழஞ்சின்னங்களுடன் இன்றும் உள்ள வூராகும். இவ்வூரைத் தலைமையாகக் கொண்டு இதனைச்சூழ்ந்துள்ளபகுதி விளந்தைக்கூற்றம், விளந்தைப் பற்று என வழங்கிவந்தது. சோழன் செங்கணானுக்கும் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறைக்கும் பெரும்போர்மூண்ட களமான கழுமலம் என்ற அரண்பெற்ற வூர் இவ்விளந்தைக்கூற்றத்தைச் சார்ந்ததே. அப்போரில், சேரன்படைமுதலியான கணையன் என்பவனை வென்று அக்கழுமலத்தைச் செங்கணான் கைப்பற்றினான் என்று அகநானூறுமுதலிய சங்கநூல்கள் கூறுகின்றன. இவற்றினின்று விளந்தைக்கூற்றத்தில் நடந்த போரையே அந்நூல்கள் கூறுவன என்றும், அவ்விளந்தைத்தலைவனான வேளே சேரன்படைமுதலியான கணையன் என்றும் கருத இடந்தருகின்றது. இவ்வாறாயின் விளந்தைவேளான சேரன்படைத்தலைவனைப் போரில் வென்று சோழன் உலகமாண்டசெய்தியைச் சங்கநூல்கள்போலவே, திருமங்கைமன்னனும் கூறினாராயிற்று. ஆராய்ச்சித்தொகுதியிலும் இதனை நன்கு விளக்கியுள்ளேன் (பக். 245—8).

22. பெரியதிருமொழி 7-7-2-ஆம் பாசுரத்தின் முதலிலே—

"பரனே! பஞ்சவன் பௌழியன் சோழன்
பார்மன்னர் மன்னர் தாம்பணிந் தேத்தும்-வரனே!"

என்ற தொடருள், 'பௌழியன்' என்று ஓதும் பாடம் 'பூழியன்' என்று திருத்தற்குரியது. பூழியன்-பூழிநாட்டுக்குரியவன். பூழி-சேரமண்டலத்தின்பகுதியான கொடுந்தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று;

"குடம் கற்கா வேண் பூழி" என்ப. இந்நாட்டுரிமைபற்றிச் சேரனைப் பூழியன் என்ற பெயரால் பழைய நூல்களும் நிகண்டுகளும் வழங்குவன. இப் பூழிநாடு பாண்டியர்வசமான பிற்காலத்தில் அப் பாண்டியனைப் பூழியன் என்ற பெயரால் வழங்கியது முண்டு. ஆனால் பழையவழக்கு அவற்கு இல்லை. பௌழியன் என்ற தத்திதம்போன்ற பெயர்வழக்கு, சேரர்க்கு யாண்டும் காணப் படாமையால் இதுவும் திருத்தம்பெறத்தக்கதே.

23. ஷை திருமொழி 10-2-4-ஆம் பாசுரத்தில்—

"மாமயிலன்ன அஞ்சலோதியைக் கொண்டுநடமின்"

என்ற தொடரில், 'அஞ்சலோதி' என்பது வ்யாக்யானபாடம். இதற்கு—"அஞ்சு-(இருட்சி, சுருட்சி, நீட்சி, குளிர்ச்சி, அழகு என) அஞ்சுவகைப்பட்டிருக்கை. அல் என்று ராத்ரி; அத்தால் இருட்சியை நினைக்கிறது. ஓதி என்று மயிர்முடி" என்பது அவ் வியாக்யானபங்தி. இப்பாடத்தின் பழம்பொருளை நாம் கௌரவிப்போமாக. ஆயினும் 'அஞ்சிலோதி' என்பது, பழைய தமிழ் வழக்கானபாடம் என்பதை நாம் மறக்கமுடியாது. சங்கச்செய்யுட்களிலும் பின்னூல்களிலும் அழகியபெண்பாலைக் குறிக்குமிடத்து இத்தகைய தொடரே வழங்குவதாகும்.

ஐங்குறுநூறு (49, 299, 391, 448) குறுந்தொகை (280)
சிலப்பதிகாரம் (25, 75) சீவகசிந்தாமணி (134,691)

என்பன முதலிய இடங்களிற் கண்டுகொள்க. அம் சில் ஓதி-அழகிய, சிலவாகிய, கூந்தலையுடைய பெண். 'சின்மெல்லோதி' என்றும் வழங்குப (பெருங்கதை. 1-41-76). பெண்ணின் இளமைபற்றிக் கூந்தற்குச் சின்மை கூறப்பட்டதென்க. சின்மை-சிலவாந்தன்மை; குறுமையுமாம் (பதிற். 76. உரை).

24. ஷை திருமொழி 11-8-3, 4-ஆம் பாசுரங்களிலும், மற்ற ஆழ்வார் அருளிச்செயல்களிலும்—

"தூங்கார் பிறவிக்கள் இன்னம் புகப்பெய்து"
"உருவார் பிறவிக்கள் இன்னம் புகப்பெய்து"
"உன்னடிக்கள் எந்நாள்வந்து கூடுவனே"
"கூட்டரிய திருவடிக்கள் எஞ்ஞான்று கூட்டுதியே"
(திருவாய். 6-10-6; 4-10-6)
"மெல்லடிக்கள் குருதிசோர" (பெருமாள். 6-4)

என்பன முதலிய பலவிடங்களில் 'பிறவிக்கள்' 'திருவடிக்கள்' என்றிவ்வாறுள்ளவை 'பிறவிக்கண், திருவடிக்கண்' என்று திருத்தமாக ஓதற்பாலன. 'தேகாத்மாபிமான மானஜன்மங்களிலே....பிரவேசிப்பித்து" என்பது முதல்மேற்கோளின் வ்யாக்யானம். அதனால் இவ்விடங்களிலெல்லாம் 'கண்' என்ற ஏழாம்வேற்றுமையுருபே முன்னோர்வழங்கிய பாடம் என்பது தெரியலாம்.

25. ஷை திருமொழி 8-10-2, 7-ஆம் பாசுரங்களிலும், 5-2-ம் திருமொழி முழுதிலும்—

"நமன்றமர் பற்றாது காத்திபோல் கண்ணபுரத் துறையம்மானே"
"உன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர் கள்ளர்போல்"

எனவருந் தொடர்களிலே, 'போல்' என்பவை 'காத்திபோன்ம்' 'கள்ளர்போன்ம்' என்றே ஓதற்பாலன. போன்ம்-போலும் என்பதன் திரிபு. இதனை ஒப்பில்போலியில்வரும் உரையசை என்பர். முற்றுவினையிலும் 'திசையறி மீகானும் போன்ம்' (பரிபா.) என்று இவ்வாறு திரிந்துவழங்கும். ளகர லகரங்கள் திரிந்து, மருண்ம் (=மருளும்), போன்ம்(=போலும்) என ணகர னகரங்களின் முன் வரும் மகரம் மாத்திரைகுறுகலின் மகரக்குறுக்கம் என்பர் இலக்கணநூலோர். இம்முறையே திருமாலையில்—

"நின்னோடு மொக்க வழிபட அருளினாய்போன் மதிற்றிருவரங்கத்தானே"

என்ற தொடருள், 'போன்மதில்' என்று புணர்ந்துள்ளதைப் 'போன்ம் மதில்' என்று பிரித்து ஓதுக. இவ்வாறு பிரித்தோதாக் குறையிலிருந்தே 'போல்' என்பதே நேருருவம் என்றுகொண்டு, பலவிடங்களிலும் அதுவே வழங்கலாயிற்று.

'சோம்பரை உகத்திபோலும்'
'அவர்கடாம் புலையர்போலும்'

என வினையிடங்களில், இச்சொல்லின் திரியில்நிலை தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்வாக்கால் விளங்கியவாறே,

'வழிபட அருளினாய்போன்ம்'

என அதன் திரிந்தநிலையும் அவர் திருவாக்கிற் பயின்றுள்ளமை உணரத்தக்கது.

[தொடரும்]

உ

குணத்தால் விளையும் நகைச்சுவை*

சென்னைப்பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழாராய்ச்சித்துறைத்தலைவர்

ஸ்ரீ. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் B.A., B.L.

குணத்தால்விளையும் நகை என்ற தலைப்பு நம்மிற் பலரையும் ஆலோசனையில் அழுத்திவிடக்கூடியதே. கண்ணிற்கும் காதிற்கும் புலப்படுவனவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டே நகைமுதலிய சுவை தோன்றும் என்று பொதுவாக நினைக்கலாம். இது உண்மையே. ஆனால் கண் செவி என்ற இரண்டிற்கும் அடிப்படையாகவிருக்கிற மனத்தின் நிலையும் நகைச்சுவைக்கு இன்றியமையாதது. 'கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணரும், உணர்வுடைமாந்தர்க் கல்லது' நகைமுதலிய சுவையின் நயம் தெரியமுடியாது என்று தொல்காப்பியரும் மனநிலையின் அவசியத்தை வற்புறுத்தியிருக்கிறார். மிகவும் எளிதான சில விஷயங்களால் இவர் சொல்வதன் உண்மை விளங்கும்.

முதலாவதாக, எல்லாராலும் நன்றாகச் சிரிக்கமுடியாது. இதை உங்கள் அனுபவங்கொண்டே நீங்கள் தெரியக்கூடும். சிலர் கண்களுக்குமுன் எவ்வளவு வேடிக்கைகாட்டினாலும் அவர்களால் சிரிக்க முடிவதில்லை. அவர்களுடைய மன அமைப்பில் ஏதோ ஒரு குறைபாடு இருப்பதால் சிரிப்பதற்கு அவர்கள்மனம் இடங்கொடுப்பதில்லை. இதனால் சிரிப்பதற்கு ஏற்ற மனநிலையொன்று உண்டென்பது விளங்கவில்லையா?

இரண்டாவதாக, தக்க மனநிலையில் மனத்தினாலும் சிரிப்பதுண்டென்று வள்ளுவர் முதலிய ஆசிரியர்கள் குறித்திருக்கிறார்கள். 'பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்' என்றும், 'மகிழ்ந்துள்ளம்

* சென்னை அகில இந்திய ரேடியோநிலையத்தினின்று 2—3—43-ல் ஒலிபரப்பியது; நிலயத்தாரின் அநுமதிபெற்று வெளியிடப்பெறுகிறது.

உள்ளான் உவப்ப நடைத்து' என்றும் அவர் கூறுகிறார். சூர்ப்பணகை இராமனை நெருங்கித் தனது காதலை வெளிப்படக்கூறி, அரசர்கள் மணந்துகொள்வதற்குரிய வம்சத்தில் தான் வந்தவள் என்று தெரிவிக்கிற இடத்தே இராமன் தன்மனத்துள்ளே சிரித்துக்கொண்டானென்று சொல்லப்படுகிறது. கம்பர்,

'அருத்தியன் அனைய கூற அகத்துறு நகையின் வெள்ளைக்
குருத்தெழு இன்ற நிலக் கொண்டலுண் டாட்டங் கொண்டான்'

என்று பாடுகிறார்.

நகைப்புநிகழ்வதற்குத்தக்க மனநிலையொன்று வேண்டுமென்றேன். இந்நகைப்பு பொருள் நிரம்பிப் பூர்த்தியாகவேண்டுமானால் மனத்திலிருந்தெழுந்தே வெளிப்புறப்படவேண்டும் என்பது வள்ளுவர்வாக்கால் அறியலாம். மனநிலை தக்கதாயமைந்து நகைப்பு உள்ளிருந்தெழுமாயின் வெளித்தோன்றுவது புன்னகையாயிருப்பினும் பொருள்நிரம்பியிருக்கும் என்பது கம்பர்வாக்கினால் அறியலாம். இம் மனநிலையில்லாமற்போனால் மனத்திற்கும் நகைப்புச்செயலுக்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லாமல் பார்ப்பவர்களுக்கு நகைப்பு உண்டாகும். இதற்குக் கள்ளுண்டவனுடைய நகைப்பை உதாரணமாகக் கூறலாம். மனநிலை தக்கதாயில்லாது துன்பத்தால் நிரம்பியிருக்குமாயின், அப்போது நிகழும் புன்னகை பார்ப்பவர்மனத்தைச் சோகத்தில் ஆழ்த்திவிடும். தன் கணவன் தன்னைப்பிரிந்து வெளிநாட்டுக்குச் செல்லப்போகின்றான் என்பதைக் குறிப்பினால் உணர்ந்த ஒருமங்கை அவனிடம் அணுகும்போது,

'நலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக்
குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற
வறிதகத் தெழுந்த வாயல் முறுவலள்'

என்று வருணிக்கப்படுகிறாள். இங்ஙனமே கோவலன் தன்னுடன் வழிவந்த கண்ணகியைநோக்கி 'உன் விஷயத்தில், பலதவறுகள் செய்துவிட்டேன். நான் 'வா' என்றழைத்தவுடன் எப்படி நீ மனமொப்பிவந்தாய்?' என்று கேட்க, அவள் 'நீர் என்னுடன் இல்லாமையாகிய வருத்தத்தை மறைத்தொழுகினேனாக, உமது பெற்றோர்கள் என்குணத்தைக்கண்டு என்னை அன்போடு பாராட்டினார்கள்.

அப்போது என்முகத்திலே சிறிது புன்னகை அரும்பிற்று. இப்புன்னகை துன்பக்காரணமாகத் தோன்றியது என்று அதன் போலித் தன்மையை அவர்கள் உணர்ந்து மிகவும் வருந்தினார்கள். அவர்கள் வருந்தும்படி செய்துவிட்டேனேயென்பதுதான் எனது வருத்தம்' என்று கூறுகிறாள்.

'பெருமகள் தன்னொடு......மாநிதிக்கிழவன்
... ...
அற்புளஞ் சிறந்தாங் கருண்மொழி யளைஇ
எற்பாராட்ட யான் அகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமும் நொடிவது போலுமென்
வாயல் முறுவற் கவருளம் வருந்தப்
போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர்'

என்பது இளங்கோவடிகள்வாக்கு. இங்கே மனநிலையோடு பொருந்தாத புன்னகை வாயல் (அதாவது உண்மையற்ற போலியான) புன்னகையென்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறாக நகைப்பு அல்லது புன்னகையின் தன்மையே மனநிலையால் மாறிவிடுகிறது.

மேற்கூறியவற்றால் நகைப்பு வெளிப்பட நிகழ்வதற்கும், நகைப்பு தன்னகத்தே உண்டாவதற்கும், வெளிப்படநிகழும் நகைப்பை அதிகரித்தற்கும் குறைத்தற்கும், நகைப்பின் தன்மையையே மாற்றிவிடுவதற்கும் மனநிலையே காரணமாகும் என்பது விளங்கும்.

வேறொன்று: நகைச்சுவையைப்பற்றிப் பலமொழிகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கும் புத்தகங்களை ஓரிடத்தில் தொகுத்துவைப்பதானால் குறைந்தது ஒரு வண்டிப்பாரமாவது இருக்கும். தமிழ், வடமொழி, கிரீக்கு, லத்தீன், ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, ஜெர்மன், இத்தாலி முதலிய மொழிகளிலெல்லாம் இச்சுவையைப்பற்றிப் புத்தகங்கள் உள்ளன. பண்டைக்காலத்து ஆசிரியர்களும் இடைக்காலத்து ஆசிரியர்களும் தற்காலத்து ஆசிரியர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள்; ஆண்பெண் இருபாலாரும் எழுதுவதில் போட்டியிட்டிருக்கிறார்கள்.

பற்பல துறைகளிலும் வல்லவர்கள் இச்சுவையை ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். தத்துவநூல், மனநூல், பிரகிருதிநூல், உடல்நூல், சமுதாயநூல், இலக்கியநூல் முதலியவற்றில் வல்ல பல அறிஞர்களும் அச்சுவையின் மர்மத்தைத் துருவித்துருவி விசாரணைசெய்திருக்கிறார்கள். சில பேரறிஞர்களது பெயர்களைக் கேட்டமாத்திரையில் நமக்கு வியப்பு உண்டாகும். ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர், டார்வின், ஷோபென்ஹாயெர், காண்ட், பெர்க்ஸன், ப்ருயிட், ஹாஸ்லிட் முதலியோர் அப்பேரறிஞர்களுள் ஒருசிலர். நமது நாட்டிலேயும் தொல்காப்பியம் நகைமுதலிய சுவைகளைப்பற்றிக் கூறியுள்ளது. வடமொழியில் பல நூல்கள் இதைப்பற்றித் தோன்றியுள்ளன. நெடுங்காலமாகப் பற்பலதேசங்களில் பற்பல பேரறிஞர்களும் ஆராய்ச்சிசெய்தபோதிலும், நகைப்பு இவ்வளவு முயற்சியையும் பார்த்து நகைப்பதாகவே தோன்றுகிறது. ஆனால் இவ்வனைவரும் நகைப்பு மனநூற்குரிய பொருளெனக்கொண்டு விசாரணைசெய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மனவியல்பு அல்லது குணம்பற்றியது நகைச்சுவை என்பது விளங்குகிறதல்லவா? இவர்கள் ஆராய்ச்சியின் போக்கும் இம்முடிபினையே வற்புறுத்துகிறது. நகைப்பின் உற்பத்தி யாது? எவ்வகையான நிலைமைகளில் இது தோன்றுகிறது? தோன்றும்போது நிகழும் மனநிலைகள் யாவை? இதற்கும் புன்னகைக்கும் தொடர்பு உண்டா? இந்நகைப்பின் விளைவு யாது? இதனை எவ்வகையிற் பயன்படுத்தல்வேண்டும்? என்பனபோன்ற கேள்விகளே விசாரணைக்குரிய பொருள்களாக இருந்துவந்திருக்கின்றன. இந்த விசாரணை நமக்குவேண்டாம்; நகைப்புக் குறித்துத்தொடங்கி அழுகையாய்முடியக்கூடாதல்லவா?

ஆனால் நகைப்பிற்கும் அழுகைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. நகைப்பு மிகுதியாய் எல்லைகடந்துநிகழுகிற இடத்தில் கண்களில் நீர்த்துளி தோன்றுவது சாதாரணமாகக் காண்பதே. இவ்வாறே பெருந்துன்பத்தின் இறுதியிலே மனமுடைந்து அதன் உள்ளிருந்து பீறியெழுந்து சிரிப்புத் தோன்றுவதும் நாம் அறிவிக்

காண்பதே. இந்திரசித்து விடுத்த பிரமாஸ்திரத்தால் இலக்குமணன் முதலியோர் மயங்கிவீழ்ந்தசெய்தி தெரிந்து இராமன் போர்க்களம்சென்று புலம்பி மயங்கிவிழுகிறான். இராமனும் பட்டழிந்தானென்று தவறாக வுணர்ந்து சீதையை விமானத்தில் ஏற்றி வந்து இராமன் முதலியோரை அரக்கர் காட்டுகின்றனர். கற்புத் தெய்வமாகிய சீதை நினைப்பும் உயிர்ப்பும் நீத்தாள்; கண்ணீர் அருவி போல் பாய்ந்தது; நிலத்தில் விழுந்து புரண்டாள்; உடல் முழுதும் வியர்த்தாள்; வெதும்பினாள்; எழுந்தாள்; மலர்க்கரம் நெரித்தாள்; சிரித்தாள்; ஏங்கினாள்; பின்பு புலம்பியழுதாள். சீதையின் வார்த்தைகள் கல்லையும் உருக்குந்தன்மையன; சோகத்தின் பேரெல்லையைக் காட்டக்கூடியன. இங்கே சிரித்தாள் என்றது இயற்கைக்கு எவ்வளவுபொருத்தம்.

சில சமயங்களில் எங்கே நகைப்பு முடிகிறது, எங்கே அழுகை தொடங்குகிறது என்று வரையறுத்துச் சொல்லமுடியாதபடி இரண்டும் கலந்திருப்பதும் உண்டு. ஒரே வெளிக்காரணம்பற்றி நகைப்பும் அழுகையும் ஒருவனுக்கே உண்டாகக்கூடுமானால் அவன் மனநிலையில் ஏதோ விகற்பமிருக்கவேண்டும் என்று நாம் ஊகிக்கலாம்.

மேற்கூறியவாறெல்லாம் தோன்றும் நகைப்பைக் குணத்தால் விளையும் நகைச்சுவையென்று சொல்லுதல் பொருத்தமில்லையா? குணம் என்பது என்ன? மனநிலை அல்லது மன அமைப்புத்தானே.

மிக எளிதான மனநிலையை எங்கே காணலாம்? குழந்தைகளிடத்தேதான் காணக்கூடும். வயதுவந்தவர்களாகிய நம் கண்முன்னே கிலுகிலுப்பையை ஆட்டி ஒலிக்கச்செய்தால் நாம் சிரிக்கமாட்டோம். தொட்டிலிற் கிடக்கும் சிறு குழந்தை அவ்வொலியைக்கேட்டால் கலகலவென்று சிரிக்கத் தொடங்கிவிடும். ஒலியில் நகைப்புக்கு இடமானது ஒன்றுமில்லை. அதைக் கேட்கும் குழந்தையின் மனநிலையின் காரணமாகத்தான் அதற்குச் சிரிப்பு உண்டாகிறது.

இந்தக் குழந்தையின் மனநிலையோடு ஒத்த மனநிலையுடையவர்கள் பைத்தியக்காரர்களும் குடிகாரர்களும். இவர்கள் செய்யும் காரியங்களும் சொல்லும் வார்த்தைகளும் நகைப்பு விளைக்கக் கூடியனவாகவே இருக்கும். கள்ளுண்டார்செய்யும் விநோதச் செயல்களை உண்டாட்டுப்படலத்திற் கம்பர் நகைச்சுவை ததும்ப விவரித்திருக்கிறார்.

'அழிகின்ற அறிவினாலோ பேதைமையாலோ ஆற்றிற்
சுழியொன்றி நின்றதன்ன வுந்தியாள் தூயசெந்தேன்
பொழிகின்ற பூவின் வேய்ந்த பந்தரைப் புரைத்துக் கீழ்வந்து
இழிகின்ற கொழுநிலாவை நறவென வள்ளத்தேற்றாள்'

என்ற செய்யுளை நோக்குங்கள்.

குழந்தைகளுக்கு வயது அதிகப்பட அதிகப்பட, அவர்கள் மனநிலையும் அபிவிருத்தியடைந்துவருகிறது. அபிவிருத்திக்குத் தக்கபடி அவர்களால் விளையும் நகைச்சுவைக்குரிய சொற்களும் செயல்களும் வேறுபடுகின்றன. 5 வயதுப் பையன் ஒருவன் தன் தகப்பனைப் பார்த்து 'நான் பாட்டியைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ளப்போகிறேன்' என்றான். 'என் அம்மாவை நீ கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளமுடியாது' என்று தகப்பன் சொல்ல, 'என் அம்மாவை நீ எப்படிக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டாய்? அது போல நானும் உன் அம்மாவைச் செய்துகொள்வேன்' என்றான்.

வயதும் சிறிது அதிகமாகிக் குறும்புத்தனமும் உள்ள சிறுவர்கள் காட்டும் நகைச்சுவை ஒரு தனிவகையைச் சார்ந்தது. ஊருக்குப் புதியரான ஒரு சந்நியாசி தபாலாபீசுக்குப்போகும்வழியைப்பற்றி ஒரு பையனிடம் கேட்டார். அவன் வழியைக் காட்டிவிட்டு 'நீங்கள் ஊருக்குப் புதிதுபோலிருக்கிறதே. நீங்கள் இங்கே என்ன செய்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டான். அவர், 'மோட்சத்திற்குப் போகும்வழியை ஜனங்களுக்கு உபதேசிக்கிறேன்' என்று கௌரவமாய்ப் பதில் சொன்னார். 'தபாலாபீசுக்குப்போக வழிதெரியாதவர் மோட்சத்திற்கு வழிசொல்லிக்கொடுக்கிறாராம்' என்று பையன் சிரித்தான்.

நல்ல பையன்களைப்போன்ற மனப்பான்மையுடையவர்கள் உபாத்தியாயர்கள் எனக் கருதப்படுகிறார்கள். இப்பான்மைக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. தாம் மேற்கொண்ட ஒரு துறையிலேயே எப்பொழுதும் உழைத்துவருபவர்கள்; அதிகமாய் உலக அனுபவம் இல்லாதவர்கள். அன்றியும் தமது துறையிலன்றிப் பிறவற்றில் மிக்க மறதியுள்ளவர்கள். குழந்தையுள்ளங்களோடு மிகவும் பழகுபவர்கள். ஆகவே உபாத்தியாயர்விளைக்கும் நகைச்சுவை மிகவும் ருசிகரமாயிருக்கும். கமலாம்பாள் சரித்திரத்தில்வரும் 'அண்டர் புகழும் ஆடுசாபட்டி அஷ்டாவதானம் அம்மையப்ப பிள்ளை' என்ற பெரும் பட்டந்தாங்கிய தமிழாசிரியரை நினைக்குந்தோறும் நமக்கு அடக்கமுடியாத நகைப்பு வருகிறது.

ஒருதுறையில் மனம் ஊன்றி உழைத்துவருபவர்கள் எவ்வளவு பெரிய மேதாவிகளானாலும் நகைப்புக்கிடமான சொற்செயல்களைச் செய்துவிடுவார்கள். நியூட்டனைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றிருப்பீர்கள். அவர் கணிதத்தில் மகாமேதாவி. அவர்வீட்டில் வளர்ந்துவந்த முயல்களுக்கு ஒரு கூடு தயாரிக்கும்படி ஒரு தச்சனிடம் ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். தச்சன் ஒரு மாக்கூடுசெய்து அதற்கு ஒரு வாசல்மட்டும்வைத்து அவரிடம் காட்டினான். அவர் ஒருவாசல் வைத்திருக்கிறாயே; இதன் வழியாகப் பெரியமுயல்கள் போய்வரலாம். சிறுமுயல்கள் போய்வருவதற்கு வழியில்லையே என்றாராம். இது நியூட்டனுடைய மனநிலையிலிருந்துவிளைந்த அரிய நகைச்சுவையல்லவா?

அறிவுவன்மையுடையராய்த் திண்ணிய மனநிலையுடையவராயுள்ளவர்கள் வேண்டும் என்றே நகைச்சுவையை விளைப்பது உண்டு. வெறுக்கத்தக்க செயல்கள் அல்லது வழக்கங்களை ஒழிப்பதற்கு இகழ்ந்து நகைப்பதைக்காட்டிலும் சிறந்த உபாயம் கிடையாது. சமுதாயங்கள் சீர்திருந்தும் உபாயங்களுள் இவ்வகை நகைச்சுவையும் ஒன்றாகும். திரு. தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நாஞ்சினாட்டு மருமக்கள்வழிமான்மியம் இச் நகைச்சுவைக்குச்

சிறந்த உதாரணமாகும். மேனாட்டு ஆசிரியர்களுள் டிக்கன்ஸ் என்பவரது நவீனகங்களை உதாரணமாகச்சொல்லலாம்.

இவ்வாறாகக் குணத்தால் அல்லது மனநிலையால் விளைந்த நகைச்சுவைகள் எத்தனையோ உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் தொகுத்துத் தொல்காப்பியர்,

> 'எள்ளல் இளமை பேதமை மடனென்று
> உள்ளப்பட்ட நகை நான்கென்ப'

என்று கூறினார். எள்ளல் என்பது இகழ்ச்சி; பேதைமை என்பது கேட்டதை ஊன்றியுணராது மெய்யாகக்கொள்ளும் மனநிலை. மடமையென்பது பொருள் தெரியாதபடி மயங்கியறியும் மனநிலை. இவ்விரண்டு மனநிலைகளும் இகழ்ச்சிசெய்யும் மனநிலையும் இளமையிலுள்ள மனநிலையும் நகைச்சுவையை விளக்கும் நான்கு காரணங்களாம் என்பது இதன்பொருள்.

நகைப்பு நற்குடிப்பிறப்போடு ஒத்ததன்றெனச் செஸ்டர்பீல்ட் பிரபு தமது குமாரருக்கு அறிவுரை புகட்டியிருக்கிறார். நம்மவர்களுள்ளும் இவ்வாறு கூறியவர்கள் உள்ளார்கள்.

ஆனால், பெரும்பாலும் உடல்நலத்திற்கும் மனநலத்திற்கும் மனவெழுச்சிக்கும் நகைப்பு ஓர் அறிகுறியாகுமென்றுதான் நகைச்சுவையை ஆராய்ந்த மேனாட்டு அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்; இந்த ஆராய்ச்சி முடிவை ஒப்புக்கொண்டுவிடுவோம். உயிரினங்களுள் மனிதன்மட்டுமே நகைத்து மகிழக்கூடியவன் என்று ஹாஸ்லிட் கூறுகிறார். மனித இனத்திற்குப் பிறப்புரிமையான இந்த இயல்பைக் கைவிட்டுவிடாமல் நாமனைவரும் நகைக்கத்தக்கனவற்றைக் கண்டுங் கேட்டும் உளம்நிரம்ப உடல்குலுங்க நகைத்து மகிழுவோமாக.

கம்பராமாயணசாரம்

உத்தரகாண்டம்

[ராவ்ஸாஹிப். ஸ்ரீ. வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள் G.B.V.C.]

[கூசா-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

க-வது அரக்கர்பிறப்புப்படலம்

இராக்கதர் உற்பத்திவரலாறு கூறுவது.

அரக்கர்வரலாறு

பிரமதேவனால் எல்லாவுலகங்களும் உயிர்வருக்கங்களும் தோன்றினகாலத்தில், அவன், 'இந்தவுலகங்களை இரட்சியுங்கள்' என்றுகூற, அதற்கு உடம்பட்டு 'இரட்சிப்போம்' என்று கூறிய உயிர்கள் இராட்சசர்களாயின.

ஏதியென்ற அரக்கனுக்கு வித்துக்கேசன் பிறத்தல்

அந்த ராட்சசரிலே, ஏதி பிரகேதி யென்ற பிரபலமான பெயர்களுடைய இரண்டு சகோதரர் இருந்தனர். அவர்களில் மூத்தவனை பிரகேதி நல்லொழுக்கமுடையவனாயிருந்தான். இளைய ஏதி எமனுடைய தங்கை பயையென்பவளை மணந்தான். இவர்களிருவருக்கும் பிறந்தவன் வித்துக்கேசன்* என்பவன். இவன் சந்தியின் மகளான சாலகடங்கடையை மணந்தான். இவர்களிருவரும் உடலும் உயிரும் போலவும் அன்றிலும் பேடும் போலவும் இணைபிரியாராய்க் காமஇன்பம் நுகர்வாராயினர். இவர்களுக்குக் குழந்தை பிறந்தபோது, தாய் குழந்தையைக் கவனியாமல் காதலன்போயிடத்துக்குத் தானும் போவாளானாள்.

---

* வித்யுத் (- மின்னல்) கேசன் (- தலைமயிரையுடையவன்) வித்துக்கேசனெனப்பட்டது.

தாய்தந்தையர் வித்துக்கேசனை விட்டுப்போதல்

பாதுகாப்பில்லாமல் பிறந்த இடத்திலேயே கிடக்கும்படி போட்டுவிட்டுத் திரும்பிப்பாராமல் தாய்தந்தையர் போனபின், அந்தக் குழந்தை ஆதரிப்பாரின்றி விரலைமுடக்கி வாயில்வைத்துக் கதறிக்கொண்டிருந்தது. அந்தக் கதறுகுரல் கேட்டு, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அந்தக் குழந்தை கிடந்த இடத்துக்குமேலே விண்ணிலேவந்து கூடிச் சிவபெருமானைத் தியானித்துத் திருவடிப் பூசனையாக மலர்கள்தூவி அந்தக் குழந்தைக்குத் திருவுளமிரங்கி அருள்செய்யும்படி பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

வித்துக்கேசனுக்கும் அவன்குலத்தினர்க்கும் சிவனும் உமையும் வரமருளல்

அப்போது சிவபெருமான் இடபவாகனமீதே பார்வதிதேவி யுடன்வந்து காட்சியளித்தான். பெற்ற தாய் சற்றும் இரக்கமின்றிப் போட்டுவிட்டுப்போய்விட்டதனால் அழுதுகொண்டிருந்த குழந்தையை உமாதேவி அருட்கண்கொண்டுபார்த்து இந்தக் குழந்தைக்குத் திருவருள்செய்யத்தக்கதென்று சொல்லச், சிவன், 'இது தாயின்வயதும் நீண்ட ஆயுளும் சுகேசனென்ற பெயரும் பெறுக' என்று வரமும் ஆகாயத்திற் பறந்துசெல்லவல்ல ஒருநகரமும் கொடுத்தருளினான். பார்வதி அந்தக்குழந்தையைநோக்கி உன் வமிசத்தினர் கருப்பம் உற்றவுடனே பிள்ளை பிறக்கவும் தாய்க் குள்ள பிராயமடையவும் பெறுவரென்று வரமருளினாள்.

சுகேசனுடைய மக்கள் மாலியவான் சுமாலி மாலியென்பவர் வரலாறு

சுகேசன், சிவனும் உமையும் அருளிய வரங்களினாலே மிகுந்த பலமும் நல்வாழ்வும்பெற்று அந்தரத்திலே ஒரு நகரமுண் டாக்கி அதிலே இந்திரன்போல வாழ்ந்திருந்தான். அவனுக்குக் கிராமணியென்ற கந்தருவன், தெய்வவதியென்னும் தன்மகளை

மணஞ்செய்துகொடுத்தான். தெய்வவதிக்கு மாலியவான் சுமாலி மாலியென்ற மூன்றுபுத்திரர் பிறந்தனர். அந்த மூவரும் நெய் வார்க்கப்பெற்ற மூன்று தீயைப்போலவும் எந்த மருந்தினாலும் தீராத மூன்றுநோயைப்போலவும் வளர்ந்தனர். அவர்கள் மகா மேருபருவதத்துக்கு வடபாரிசத்திலேயுள்ள தபோவனத்தைச் சார்ந்து ஐம்புலன்களையும் அடக்கி அருந்தவஞ்செய்வாரானார்கள். அவர்கள்முன், பிரமதேவன் வந்து 'வேண்டும் வரங்கள் கேளுங் கள்' எனத் 'தேவர்கள் முதலிய மூவுலகத்துள்ளோர் யாவர்களாயி னும் எங்களுக்குத் தோற்கும்படியாகவும் யாங்கள் நெடுங்காலம் வாழும்படியாகவும் வரமருள்வாயாக' என, அவன் அவ்வாறுசெய் தான். அந்த வரபலத்தினால், அவர்கள் மூவரும் மூன்றுலகத் தாரையும் வென்று அடிமைப்படுத்தி, வாத பித்த சிலேட்டும மென்ற மூன்றுநோய்கள்போல வருத்தஞ்செய்வாராயினர்.

மாலியவான் முதலிய மூவரும் தாங்கள் வாழ ஒரு நகரம் நிருமிக்கும்படி விசுவகருமனை வேண்டல்

அவர்கள் விசுவகருமனென்ற தேவலோகத்துத் தச்சனை வருத்தி, 'மூன்றுலகத்தோரும் திரிமூர்த்திகளும் கூடி முயன்றாலும் நெருங்கமுடியாத அரணுடையதும் இந்திரனுடைய அமராவதி நகரினும் அழகுடையதுமான ஒரு நகரை நாங்கள் வாழ்தற்கு அமைப்பாயாக' என்றனர். அவன் அவர்களைநோக்கி 'முன்னொரு காலத்தில், ஆதிசேடனும் வாயுதேவனும் தங்களில் யார் மிக்க வலிமையுடையவனென்பதை நிரூபிப்பாராய், முன்னவன் மேரு பருவதத்தின் சிகரங்களைத் தன் ஆயிரம்படங்களாற் பலமாகப் பொத்திக்கொள்ளப் பின்னவன், தன் பலம் முழுவதையும் செலுத் தித் தாக்க, ஒருசிகரமும் அசைக்கமுடியாததாகச், சோர்ந்து அசை வற்றவனானான். அதனால் மூன்றுலகத்தவரும் மிகுந்த புழுக்கத் தால் வருந்தியபோது, தேவர்கள் வேண்டிக்கொண்டதற்காக,

ஆதிசேடன் தன் படத்தைச் சற்றே தளர்த்தினான். ஆதனால் வாய்த்த சந்தர்ப்பத்தை வழுவவிடானாய் வாயுதேவன் தன்முழுப் பலங்கொண்டு மோதி மூன்றுசிகரங்களை முறித்துக் கடலிலெறிந்தான். அந்த மூன்றுசிகரங்கள் சேர்ந்திருப்பவைகளின்மீது நீங்கள் வாழ்தற்குரியநகரம் அமைக்கலாம்' என்று கூறினான்.

விசுவகருமன் இலங்கைநகரை அமைத்தல்

பின்பு, அந்த விசுவகருமன், மேகங்களும் சந்திரசூரியர்களும் விண்மீன்களும் தாழ்ந்தனவாகும்படி உயர்ந்ததான நகரத்தைச் சமைத்தான். அதன் மதிலும் அதனைச்சூழ்ந்த அகழியும் முறையே பூமியைச்சூழ்ந்த சக்கரவாளகிரியையும் அதனைச்சூழ்ந்த பெரும் புறக்கடலையும் ஒத்திருந்தன. மலைகள், தாம் நடுங்கும்படி வச்சிராயுதத்தினால் தம் சிறகுகளை அறுத்த இந்திரன் இனிமேலும், கோபி(த்துச் சிறகறு)க்கக்கூடுமென்று (கருதி அவ்வாறு நேரிடாதபடி தம்மைப்) பாதுகாக்குமிடமாகப் பெரிய கடல்சூழ்ந்ததும் அழிக்கமுடியாததுமான இலங்கையைத் தேடியடைந்து திரண்டாற் போன்றன அந்த நகர்த்து மாடங்கள்.* கடலாற் சூழப்பட்ட

---

* குலையும் வண்ணம் நைமயெல்லாம் குலிசத்தாலே சிறகறுக்கும்
இலகும் மௌலி இமையவர்கோன் இன்னும் சிற அடுக்குமென்ன
அலைகொள் பெருநீர்க் கடல்சூழ்ந்த அழியா இலங்கை யரண்தேடி
மலைக ளெல்லாம் அவ்விடத்தே திரண்ட தொக்கும் மணிமாடம்.

குலையும் - நடுங்கும். குலிசம் - வச்சிராயுதம். மௌலி - கிரீடம். இமையவர் - தேவர். கோன் - அரசன். அடுக்குதல் - நேருதல் - சம்பவித்தல். அரண் - காவல் - காக்குமிடம்.

முன்காலத்தில் மலைகள் சிறகுடையனவாயிருந்தன வென்பதும் அவை பறந்து விழுந்து நகரங்களை அழித்தன வென்பதும் அவ்வழிவைத் தடுக்க இந்திரன் மலைகளின்சிறகுகளை வச்சிராயுதத்தால் அரிந்தானென்பதும் புராணக்கூற்று.

இலங்காநகரம், அதனிலுள்ள மாடமாளிகை கூடகோபுரம் நாடக சாலைகளில் (இழைக்கப்பட்டு) உள்ள இரத்தினங்களின் சோதி திரண்டு சிவந்து எழுதலால், (அந்த நகரம்) கடல்மத்தியில் சுவாலித்துவிளங்கும் வடவாமுகாக்கினியைப் போன்றிருந்தது.* மாலியவான் முதலிய மூன்றுமன்னரும் இலங்கையின் அழகைநோக்கி மகிழ்ந்து அதைச் சமைத்த சிற்பாசாரிக்கு வெகுமானமளித்து அனுப்பினார்கள்.

மாலியவான் முதலியோர் மணமும் மக்கட்பேறும்

மாலியவான் முதலிய மூவரும் இலங்கையிலே குடிபுகுந்து வாழ்வாராயினர். கந்தருவமாதான தருமதையென்பவளின் மூன்றுபுத்திரிகளில் மூத்த சௌந்தரி யென்பவளை மாலியவானும் நடுவுள்ள கேதுமதி யென்பவளைச் சுமாலியும் இளையவளை மாலியும் மணஞ்செய்துகொண்டார்கள். மாலியவானுக்கு வச்சிரமுட்டி பாக்கன் துன்முகன் சுதகத்தன் நியாயகோபன் மத்தன் உன்மத்தனென்ற எழுபுத்திரரும் அனலை யென்ற புத்திரியும் பிறந்தார்கள். சுமாலிக்குக் கைகசி† வனசவிலோசனை‡ யென்ற குமாரிகள் பிறந்தார்கள். மாலிக்கு அனலன் அனிலன் அரன் சம்பாதி யென்ற

---

* சகரர் அகழ்ந்த நீள்வேலை தழுவும் இலங்கா புரிதன்னில்
சிகரில் கூட கோபுரம்நீண் டரங்கசாலை நிலைநீண்ட
சிகர மாட மணிச்சோதி திரண்டொன் றாகச் சிவந்தெழலால்
மகர வேலை யுள்திகழும் வடவா முகத்தை ஒத்துளதால்.

சகரர் - கடலுண்டாகுமாறு பூமியைத் தோண்டியவரான சகரபுத்திரர் (தமிழகராதி). வேலை - கடல். அரங்கசாலை - நாடகசாலை. மகரம் - சுறாமீன்.

† கேகசியென்றும் வழங்குவதுண்டு.

‡ வேறிடங்களில் சுமாலியின் இளையமகளுக்குக் கும்பீனசி யென்ற பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான்குகுமாரர் பிறந்தார்கள். இவர்களெல்லாரும் எமன்போல வும் அக்கினிபோலவும் நஞ்சுபோலவும் கொடியோருடைய கோபம் போலவும் தருமநெறிதவறி ஆறிலொன்றுக்கதிகமாக வரிவாங்கும் மன்னனுடைய பாவம்போலவும் வளர்ந்தார்கள்.

மூவரும் செய்த கொடுமைகள்

மாலியவான் முதலிய மூவரும் பிரமதேவனிடம்பெற்ற வர பலத்தினாலும் படைவலியினாலும் அழித்தியும் காற்றும் ஒன்றாகூடி னாற்போல உலகத்தோரை ஒழிக்கத்தொடங்கினார்கள். நாக லோகத்துக்குப்போய் அங்குள்ளாரை நாசமாக்கிப் பூலோகத்துள் ளோரை அழித்துத் தேவேந்திரனைத் துரத்தித் தேவலோகத்தைத் தம்வசமாக்கினார்கள்.

௩-வது அரக்கர்பிறப்புப் படலம் முற்றிற்று.

[தொடரும்]

போர்க்கு இது மிகவும் உதவியாக இருக்கும். இவ்வுரையால் இது காறும் கருகலாயிருந்த ஓர் அரிய தொடருக்கு இப்போது பொருள் விளங்குகிறது. 216-ஆம் அடியிலுள்ள 'தலைத்தந்து' என்பதற்கு 'முதற்கைகொடுத்து' என நச்சினார்க்கினியர் எழுதினர். புறநானூறு 24-ஆம் செய்யுளில் 'தலைக்கை தரூஉந்து' என்பதற்கு அதன் பழையவுரைகாரர் 'முதற்கைகொடுக்கும்' என்றெழுதினர். 73-ஆம் கலியுள் 'துணங்கையுட்டலைக்கொள்ள' என்பதற்குத் துணங்கைக் கூத்திடத்தே......தலைக்கை கொடுத்தற்றொழிலை..... கொள்கையினாலே' என நச்சினார்க்கினியர் விளக்கினர். ஆனால் தலைக்கைகொடுத்தல் அல்லது முதற்கைகொடுத்தல் என்பதன் பொருள் இதுகாறும் விளங்கியபாடில்லை. இவ்வுரைகாரர் 'அவர்கள் (மகளிர்கள்) களவறிந்து அவர்கட்கு இருப்பிடங்கொடுத்து' என்றெழுதுகின்றார். இவ்வுரை பழைய வழக்காற்றினையுணர்ந்து எழுதியதாகத் தோன்றுகிறது; பொருளும் விளங்குகின்றது.

இவ்வரியவுரைப்பிரதி திருநெல்வேலியில் ஒருநண்பரது வீட்டிலிருந்து சில ஆண்டுகட்குமுன்னர் எனக்குக் கிடைத்தது. சென்னை ஸர்வகலாசாலையில் தமிழ்த்துறையில் மாணவராயிருந்த திரு. G. சுப்பிரமணியபிள்ளை M.A. இவ்வுரையைப் பிரதிசெய்துதந்து அச்சிடுங்காலத்தும் ஒப்புநோக்கி உதவிபுரிந்தார்கள், இவர்கள் இப்பொழுது அண்ணாமலை ஸர்வகலாசாலையில் ஆசிரியராயுள்ளார்கள். இதன் சொற்றொடராகராதி முதலியவற்றை மிக்க சிரத்தையுடன் எழுதியுதவியவர் இப்பொழுது சென்னை ஸர்வகலாசாலையில் தமிழ்த் துறையில் மாணவராயிருக்கும் வித்வான் M. ஷண்முகம்பிள்ளை. இவ்விருவருக்கும் எனது நன்றியுரித்தாகின்றது.

இதனை அச்சியற்றுங்காலத்து மிக்க கவனத்துடன் அச்சுப் பிரதியை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து வேண்டும் உதவிபுரிந்த எனது அரிய நண்பர் ஸ்ரீ T. K. இராமாநுஜ ஐயங்காரவர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். செந்தமிழ்ப்பிரசுரமாக இதனைப் பிரசுரித்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார்க்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

S. வையாபுரிப்பிள்ளை

சென்னை.

குறிப்பு:— முன்னுரையில் (பக். – XII) கூறிய 'அடிநூல்' நத்தத்தனார் இயற்றியதாக யாப்பருங்கலக்காரிகையுரைப்பதிப்பு ('அருகிக்கலி' – 42) தெரிவிக்கின்றது. அடிநூலைப் பின்பற்றியெழுந்த கலிவிருத்தநூலில் 'நக்-கீரனாரடிநூலுள்ளுநங்கேட்பவே' எனக் காணுதலால், 'நத்தத்தனார்' என்பது பிழையாதல்வேண்டும்.

சொற்றொடரகராதி

எண்கள் அடிகளைக் குறிப்பன

அ 103, 118
அகம் 40, 196
அகல் 72
அகல்வயல் 72
அகலத்து 272
அகலா 88
அகவ 122
அகில் 296
அங்குசங் கடாவ 110
அங்குசம் 110
அங்கை 254
அங்கையேற்ப 254
அசைஇயது 109
அசைதலும் 176
அஞ்சல் 291
அஞ்சிறைவண்டின் 76
அஞ்சு 51, 58, 149
அஞ்சுவர 58
அஞ்சுவரு 51, 149
அஞ்சுவருகடுந்திறல் 149
அஞ்சுவருபேய்மகள் 51
அட்டி 28
அடக்கிய 186
அடங்க 59
அடி 13, 62, 279
அடு 38, 55, 156
அடுக்கத்து 42
அடுக்கிய 155
அணங்கு 289
அணங்குசாலுயர்நிலை 289
அணி 151, 211, 259
அணிந்த 193
அணைத்த 200
அதாஅன்று 77, 125, 176, 189, 217
அது 77, 125, 176, 189, 217
அந்தணர் 96, 263
அந்தணர்வெறுக்கை 263
அந்தணர்வேள்வி 96
அந்தரக்கொட்பினர் 174
அந்தரப்பல்லியம் 119
அந்தரம் 119, 174
அப்பி 36, 228
அம் 76, 104, 191, 210
அம்பகட்டுமார்பின் 104
அமர் 255, 272
அமர்ந்தன்றே 102
அமர்ந்து 77, 93, 153, 251
அமை 86, 195, 227
அமைவர 227
அமைவிளைந்த-தேறல் 195
அயர் 222, 283
அயா 197
அரமகளிர் 41
அரமகளிர்க்கு 117
அரி 76
அரிக்கணம் 76
அரிசி 233
அரு 69, 81, 186
அரும் 81, 269, 295
அரும்பு 29
அரும்பெறன்மரபின் 269
அருமறை 186
அருமறைக்கேள்வி 186
அருமையின் 278
அருவி 316
அருவியோடு 240
அரை 206
அல்குல் 16, 146, 204
அலந்தோர்க்கு 271
அலர் 300
அலைக்கும் 50
அலைவாய் 125
அவிர் 3, 18, 144
அவிர்தளிர் 144
அவிர்தொறும் 144
அவிர்வன 88
அவிர்வனவிமைப்ப 88
அவிரிழை 18
அவிரொளி 3
அவிழ்ந்த 72, 139, 198
அவுணர் 59
அழல் 149
அழலெனவுயிர்க்கும் 149
அளந்தறிதல் 278
அளந்து 278
அளைவயில் 281
அளவையின் 277
அளிக்கும் 271
அளியன் 284
அளை 314
அளைஇ 292
அற 3, 128, 237
அறநவில்கொள்கை 180
அறம் 180
அறி 261, 277
அறிதல் 278
அறிந்த 249
அறிந்து 182
அறிந்தோர் 263
அறிந்தோர்சொன்மலை 263
அறியளவையின் 277

அறியா 42, 183, 186
அறிவம் 291
அறிவினர் 138
அறு 26, 58, 179
அறுத்த 275
அறுத்து 218, 237
அறுநான்கிரட்டி 179
அறுநான்கு 179
அறுவர் 255
அறுவர்பயந்த-செல்வ 255
அறுவேறுவகையின் 58
அன்பு 292
அன்புடன் 292
அன்று 77, 125, 176, 189, 217,
அன்ன [illegible]1, 82, 188, 169, 170, 171, 172, 205, 212, 812
ஆக 123, 162, 250, 294
ஆகத்து 139
ஆகத்திளைப்ப 32
ஆகம் 82
ஆகிய 184
ஆங்கு 2, 108, 118, 248
ஆடலும் 217
ஆடிய 52
ஆடு 245, 272
ஆடுகளம் 245
ஆடும் 41
ஆடையன் 206
ஆண்டாண்டு 249, 250
ஆண்டு 249, 250
ஆமா 315
ஆமாகல்லேறு 315
ஆய்ந்த 20
ஆயின் 64
ஆயினும் 250
ஆயினுமாக 250
ஆர்த்தன்ன 212
ஆர்த்து 212
ஆர்த்தும் 270
ஆர்வலர் 93, 221
ஆரந்தாழ்ந்த 104
ஆரம் 104, 297
ஆல் 256
ஆல்கெழுகடவுட்புதல்வ 256
ஆல்கெழுகடவுள் 256
ஆவினன்குடி 176
ஆழ் 78
ஆள 270
ஆளர் 182
ஆற்றுப்படுத்த 244
ஆறமர்செல்வ 255
ஆறுக 123
ஆறினில் 180
ஆறு 123, 186, 244, 255
ஆறெழுத்து 186
ஆறே 249
ஆனா 277
இகத்து 19
இகல் 166, 215
இகல்வேல் 215
இகலில்காட்சி 166
இகலொடு 181
இசை 61, 240, 270
இசைப்ப 120
இசைபேராள 270
இடி 121
இடித்தன்ன 172
இடித்து 172
இடிமுரசமொடு 121
இடுபு 21, 190, 202
இடும்பை 185
இடை 21, 170, 190, 202
இடையிடுபு 21, 190, 202
இணர் 28, 34, 59, 202
இணர்கடுப்ப 84
இணை 20
இணைத்த 200
இணைத்தகோதை 200
இணைப்பு 80
இணைப்புறு 80
இணைப்புறுபிணையல் 80
இணையீரோதி 20
இதழ் 21, 22
இமிழ் 240
இமிழிசை 240
இமிழிசையருவியொடு 240
இமைக்கும் 3, 128
இமைப்ப 88
இமைப்பின் 85
இமையா 158
இமையாமுக்கண் 158
இயக்கி 246
இயக்கறங்க 119, 240
இயக்கும் 130
இயத்தன் 209
இயம் 119, 240, 248
இயம் நிறுத்து 248
இயல் 187
இயல்பினர் 136
இயல்பினின் 177
இயல்பினின்வழாஅது 177
இயவுள் 274
இயற்கை 87, 167
இயற்றி 118
இயற்று 17
இயற்றுக்கவின் 17
இயன்ற 148
இரட்ட 115
இரட்டி 168, 179
இரட்டும் 80
இரண்டு 157, 280
இரவலன் 284
இரிய 811
இரீஇ 284
இரு 57, 108, 110, 111, 118, 177, 182

இருகை 110
இருஞ்சேற்றகல்வயல் 72
இருஞ்சேற்று 72
இருணிறமுந்நீர் 293
இருந்த 70
இருபிறப்பாளர் 182
இருபிறப்பு 182
இருபேருருவின் 57
இருபேருருவின் ஒருபேரியாக்கை 57
இரும் 72, 304, 312
இரும்பனை 312
இரும்பிடி 304
இருமூன்று 177
இருவர் 178
இருள் 10, 91, 293
இருள்பட 10
இல் 6, 60, 89, 137, 188, 147, 164, 166, 175, 210
இல்லா 280
இலங்கு 298
இலை 46, 201
இழி 316
இழிதரும் 316
இழும் 316
இழுமென 316
இழை 18, 259
இழையணிசிறப்பிற் பழையோள் 259
இளநலம் 290
இளநீர் 308
இளமுலை 35
இளமை 179
இறால் 300
இன் 65, 115, 142, 145, 212, 240
இன்குரல் 212
இன்குரற்றொழுதி 212
இன்றி 91, 147
இன்று 148, 292
இன்னகை 145
இன்னசை 65
இன்னரம்பு 142
இன்னரம்புளர 142
இன்னியங்கறங்க 240
இன்னியம் 240
இன்னே 66
இனிது 93
இனிதொழுகி 93
இனியவும் 286
ஈர் 20, 157
ஈரிரண்டு 157
ஈரிரண்டேந்திய மருப்பின் 157
ஈரோதி 20
உக்கம் 108
உகிர் 52
உச்சி 185
உச்சிக்கூப்பிய கையினர் 185
உட்க 248
உடன் 39, 64, 131, 174, 196, 230, 245, 281, 291, 295, 310
உடீஇ 184, 204, 230
உடுக்கையர் 126
உடை (ஆடை) 138
உடை 4, 141, 148, 201, 226, 293, 305
உண்ட 53
உண்டியர் 131
உணா 203
உத்தியொடு 22
உதிர 302, 308
உமை 153
உயர் 12, 67, 124, 168, 289
உயர்த்த 158
உயர்நிலை 168, 289
உயர்வெற்பின் 12
உயரிய 152
உயிர்க்கு 278
உயிர்க்கும் 1[illegible]
உரந்தலைக்கொண்ட 121
உரம் 121
உரிஞ்சிய 33
உரியன் 77, 176, 189
உரிவை 129
உரிவை தைஇய 129
உரு 51, 273,
உருகு 273, 244
உருகெழு 51, 244, 273
உருகெழுசெலவின் 51
உருட்டி 297
உரும் 121, 172
உருமிடி 121
உருமிடித்தன்ன குரலினர் 172
உருவ 241
உருவப்பல்பூ 241
உருவில் 282
உருவின் 57, 83, 230, 287
உருவினர் 128
உருள் 11
உருள்பூ 11
உரை 145
உரைகடுக்கும் 145
உரைத்து 228
உலகத்து 293
உலகம் 1, 124, 161
உலகம்புகழ்ந்த 124
உலகமுவப்ப 1
உலறிய 47
உலறியகதுப்பின் 47
உவந்து 94, 188
உவப்ப 1
உள் 45, 163
உள்புக்கு 45
உள்ளமொடு 62
உள்ளி 95, 279
உள்ளிவந்தனென் 279
உளர்பு 198
உளர 142

[illegible]ரி 95
உளியம் 313
உளை 28
உளைப்பூமருதின் 28
உற்று 305
உற 97, 252
உறழ் 5, 85, 215
உறு 30, 140, 163, 173, 188
உறுகுறை 173
உறுத்து 25
உறுநர் 4
உறுநர்த்தாங்கிய 4
உறை 8
உறைசிதறி 8
உறைதலும் 77, 189, 249
உறையும் 68
ஊகமொடு 302
ஊதி 74
ஊர் 220
ஊரூர்கொண்ட 220
ஊழி 164
ஊன் 129
எஃகு 111
எஞ்சிய 97
எஞ்சியபொருள்களை 97
எடுத்த 67
எடுத்த...கொடி 67
எடுத்து 239
எம் 163
எய்தி 248, 288
எய்திய 177
எய்யா 61
எயில் 154
எயிற்று 148
எருத்தம் 159
எல் 74
எழில் 157
எழிலடை 157
எழு 29, 90, 244, 273
எழுத்து 186
எழுதரு 29, 90
எழுந்தன்ன 171
எழுந்திசைப்ப 120
எழுந்து 120, 130, 171
எற்பட 74
என்பு 130
என்பெழுந்து 130
என்று 39
என 149, 276, 280, 285, 291, 316
எனப்படுவ 276
ஏத்த 93, 221,
ஏத்தி 39, 251, 277, 286
ஏத்தும் 274
ஏந்தல்குல் 146
ஏந்தி 54, 188, 215
ஏந்திய 157
ஏந்தியது 107
ஏந்து 146
எம் (ஏழும்) 97, 163
ஏமுற 97
ஏமுறு 163
ஏமுறுஞாலம் 163
ஏரகத்து 189
ஏற்ப 254
ஏறிய 159
ஏறு 151, 315
ஏறுசிலைப்ப 315
ஏறே 264, 268
ஐ 88, 111
ஐது 228
ஐதரைத்து 228
ஐயர்க்கு 107
ஐயவி 228
ஐயிரு 111
ஐயிருவட்டமொடு 111
ஐவருள் 254
ஐவேறுருவின் 88
ஒடுங்கிய 148
ஒண் 13, 31, 54
ஒண்செஞ்சீறடி 13
ஒண்டளிர் 31
ஒண்டொடி 54
ஒண்டொடித்தடக் கையின் 54
ஒரு 57, 92, 94, 96, 98, 100, 107—116, 294
ஒருகை 108—116
ஒருபேரியாக்கை 57
ஒருவ 262
ஒருவன் 165, 254
ஒலிக்கும் 76
ஒழுகலின் 108
ஒழுகி 98
ஒள் 28
ஒள்ளிணர் 28
ஒள்ளிணரட்டி 28
ஒளி 3
ஒன்பதிற்று 168
ஒன்பதிற்றிரட்டி 168
ஒன்பது 188
ஒன்று 161
ஒன்றுபுரிகொள்கை 161
ஓ 3
ஓங்கிய 38
ஓங்கு 124
ஓங்குயர்விழுச்சீர் 124
ஓடா 247
ஓடாப்பூட்கை 247
ஓடையொடு 79
ஓதி 20
ஓம்புமதி 291
ஓர்க்குமே 96
ஓவற 3
கச்சினன் 208
கட்கமழ் 74
கட்கமழ்நெய்தல் 74
கட்டிய 214
கடந்த 272
கடம்பும் 225
கடல் 2, 45
கடல்கலங்க 45

கடவுள் 256
கடற்கண்டாஅங்கு 2
கடாவ 110
கடிந்த 135
கடுக்கும் 145
கடுஞ்சினம் 135
கடுந்திறல் 149
கடுகடை 80
கடுப்ப 34
கடும் 49, 81, 135, 149
கடும்பாம்பு 49
கடுவொடு 148
கண் 48, 49, 58, 75, 153
கண்ணி 44, 199
கண்ணியன் 192, 208
கண்டன்ன 205
கண்டாஅங்கு 2
கண்டு 205
கண்டுழி 251
கண்போன்மலர்ந்த சுனைமலர் 75
கணம் 76
கணவ 264
கணவன் 6
கணவிரம் 236
கணைக்கால் 14
கதிர் 92
கதிர்விரிந்தன்று 92
கதுப்பின் 47
கந்து 226
கந்துடைநிலையினும் 226
கமஞ்சூன்மாமழை 7
கமம் 7
கமழ் 24, 34, 74, 290, 300
கருங்கோட்டமா 314, 315
கருந்தகட்டுளைப்பூ மருது 27
கருந்தலை 58
கருந்துணர் 309
கரும் 27, 53, 309, 314
கல் 314
கலங்க 45
கலாவ 301
கலிங்கத்து 109
கலை 303
கவிழ் 59
கவிழிணர் 59
கவின் 17, 223
கவின்பெறு 223
கவின்பெறுவனப்பின் 17
கவின்று 29
கவைஇ 87
கவைஇய 13
கழல் 49
கழல்கட்கூகை 49
கழலினன் 208
கழி 53
கழிந்த 131
கழிப்பி 180
கழிமுடை 53
கள் 74, 195
களத்து 283
களம் 55, 100, 245
களம்பாடி 55
களம்வேட்டன்றே 100
களனும் 222
களிற்று 304
கற்பின் 6
கற்றோர் 133
கற்றோர்க்கு 133
கறங்க 119, 240
கறி 309
கறிக்கொடி 309
கறிக்கொடிக்கருந்துணர் 309
கறுவு 100
கறுவுகொள்நெஞ்ச மொடு 100
காக்கும் 161
காசு 16
காட்சி 187, 166
காட்சியர் 135
காட்டி 290
காடும் 223
காண் 36, 165, 250
காண்டக 250
காண்வர 36, 165
காணா 174
காதலின் 94
காதின் 50
காதினன் 207
காது 31
காந்தட்பெருந்தண் கண்ணி 43
காந்தள் 43
காமமொடு 134
காமர் 75
காய் 190
கார்கோள் 7
கால் 14, 21, 82, 202, 252
கால்கிளர்ந்தன்ன 82
காலுற 252
காவும் 223
காழ் 16, 32, 119, 204
காழகம் 184
கான் 198
கானத்து 9
கானவர் 194
கிண்கிணி 13
கிண்கிணிகவைஇய 13
கிழவ 267
கிழவோனே 317
கிள்ளி 22
கிள்ளுநபு 37
கிளர் 159, 193
கிளர்ந்து 82, 170
கிளர 306
கிளை 29, 196
கிளைக்கவின்று 29
கீண்டு 298
கீழ் 29, 114
கீழ்நீர் 29
கீழ்வீழ்தொடியொடு 114

குடா 71
குடந்தம் 229
குடந்தம்பட்டு 229
குடம் 70
குடவயின் 71
குடாவடி 313
குடாவடியுளியம் 313
குடி 177, 196,
குண்டு 199
குண்டுசுனை 199
குரல் 212
குரவினர் 172
குரவை 197
குரவையயர 197
குரிசில் 276
குருதி 52, 242
குருதிச்செந்தினை 242
குருதியாடிய 52
குருதியொடு 233
குரூஉ 313
குரூஉமயிர் 313
குல்லை 201
குலை 308
குவளை 22
குவி 35
குவிமுகிழிளமுலை 35
குழலன் 200
குழவி 219
குழை 86
குளவியொடு 191
குளனும் 224
குளிர்ப்ப 304
குறங்கு 109
குறங்கின்மிசை 109
குறடு 33
குறமகள் 242
குறவர் 101
குறவர்மடமகள் 101
குறிஞ்சி 239, 267
குறிஞ்சிக்கிழவ 267
குறித்த 181
குறித்தது 281
குறித்து 281
குறித்துடன் 281
குறு 37
குறும் 209, 213, 282
குறும்பல்கூளியர் 282
குறும்பல்லியத்தன் 209
குறும்பொறி 213
குறுமுறி 37
குறை 173
குன்றகச்சிறுகுடி 196
குன்றகம் 196
குன்றம் 266
குன்று 266
குன்றுக்கொற்றத்து 266
குன்று 77, 196, 217
குன்றுதொறாடலும் 217
கூகையொடு 49
கூடல் 71
கூதாளம் 192
கூந்தல் 200
கூப்பிய 185
கூப்பியகையினர் 185
கூர் 52
கூருகிர் 52
கூளியர் 282
கூற்றத்தன்னமொய்ம்பின் 81
கூற்றத்து 81
கூற்றே 257
கேடும் 129
கெழு 51, 220, 244, 256, 265, 273
கேழ் 33 193
கேழ்கிளர்மார்பின் 193
கேழலொடு 311
கேள்வி 186
கை 5, 17, 107-116, 158, 252, 265
கைதொழூஉ 252
கைபுனைந்து 17
கையின் 54, 255
கையினர் 181
கையினேந்தி 54
கையும் 118
கொட்டி 35
கொட்ப 114
கொட்பினர் 174
கொடி 38, 67, 101, 122, 151, 190, 309
கொடிபோல்நுசுப்பின் 101
கொடியன் 211
கொடியொடு 219, 227
கொடு 52, 246
கொடுஞ்சிறை 150
கொடுத்தன்றே 94
கொடுந்தொழில் 194
கொடும் 150, 194
கொடுமணி 246
கொடுவிரல் 52.
கொண்ட 121 183, 213, 220
கொண்டு 82
கொண்மார் 173
கொலைஇய 194
கொழியா 306
கொழு 229, 232
கொழுமலர் 229
கொழுவிடை 232
கொள் 100, 230
கொள்கை 63, 89, 161, 175, 180
கொற்றத்து 60, 155, 156, 266
கொற்றவை 258
கொன்ற 266
கோங்கின் 34
கோட்டன் 209
கோட்டு 314
கோடு 246, 305
கோதை 200
கோபத்தன்ன 15
கோபத்தன்னபூந்துகில் 15
கோபம் 15
கோழி 38, 311
கோழியோங்கிய-கொடி 38
கோழிவயப்பெடை 311
கோள் 7
சண்பகம் 27

சதுக்கம் 225
சந்தி 225
சமம் 99
சாந்து 193
சாய் 312
சாய 309
சாயல் 213
சால் 265, 289
சாறயர்களத்து 283
சாறு 283
சான்ற 287
சிதறி 8, 229, 231
சிதைய 300
சிமையத்து 253
சில் 16, 175, 234
சில்காழல்குல் 16
சில்பலி 234
சிலம்ப 40, 245
சிலம்பகஞ்சிலம்ப 40
சிலம்பகம் 40
சிலம்பின் 238
சிலம்பு 40
சிலைப்ப 315
சிவந்த 206
சிவந்த ஆடையன் 206
சிறப்பில் 259
சிறு 13, 21, 196, 197, 218, 235
சிறுகுடி 196
சிறுதினை 218
சிறுபறை 197
சிறுவ 258
சிறை 76, 150
சின்னாள் 175
சினங்கடிந்த 135
சினம் 135
சினை 298
சீர் 40, 124, 220
சீர்கெழு 220
சீர்கெழுவிழவினும் 220
சீர்திகழ் 40
சீரலைவாய் 124-125
சீரை 126
சீரைதைஇய 126
சீரொடு 126
சீறடி 13
சிறிதழ் 21
சுட்டி 165
சுட்டிய 177
சுடர் 43, 46, 105
சுடர்ப்பூங்காந்தள் 43
சுடர்விடு 105
சுடரிலைநெடுவேல் 46
சுடரிலைவேல் 46
சுமந்து 296
சுரும்பு 43, 203
சுரும்புமூசாக்காந்தள் 43
சுழல் 48
சுழல்விழி 48
சுழல்விழிப்பசுங்கண் 48
சுனை 301
சுனை 75, 199, 253
சுனைமலர் 75
சூட்ட 117
சூர் 41, 46, 275
சூர்த்த 48
சூர்த்தநோக்கின் 48
சூர்முதல் 46
சூரரமகளிர் 41
சூல் 7
சூழ் 139
செங்கால்மராஅத்த 202
செங்கால்வெட்சி 21
செச்சை 208
செச்சைக்கண்ணியன் 208
செஞ்சீறடி 13
செந்தினை 242
செந்நூல் 231
செம் 13, 21, 105, 202, 231, 242
செம்பொறி 105
செம்மல் 62
செம்மலுள்ளமொடு 62
செய் 83
செய்து 234
செய்யன் 206
செய்வினை 83
செய்வினைமுற்றிய 83
செய்வு 140
செய்வுறு 140
செயலை 207
செயலைத்தண்டளிர் 207
செயிர் 19
செயிர்தீர்மேனி 19
செரீஇ 27
செரு 67
செருவில் 262
செல் 5, 99
செல்சமம் 99
செல்சமமுருக்கி 99
செல்லுறழ்தடக்கை 5
செல்வ 255, 265
செல்வத்து 181
செல்வனும் 151, 154, 159
செலல் 107, 123
செலவின் 51
செலவினர் 170
செலவு 64
செவ் 29, 61, 206
செவ்வரும்பு 29
செவ்வரை 206
செவ்வேல் 61
செவ்வேற்சேஎய் 61
செவி 140
செவிநேர்பு 140
செற்றம் 132
செற்றம்நீக்கியமனத்தினர் 132
செறிய 314
செறுநர் 5, 99
செறுநர்த்தேய்த்து 99
சென்னி 85
சென்னியன் 44
சே 62
சேஎய் 61, 271
சேண் 3, 12, 19, 67, 87, 315
சேண்விளங்கு 3, 87
சேணிகந்து 19
சேணின்று 315
சேணுயர் 12, 67
சேணுயர்வெற்பின் 12
சேர்த்தியது 108

சேர்பு 189
சேவடி 62
சேவல் 210
சேவற்கொடியன் 210, 211
சேற்று 72
சேறலும் 125
சோல் 283
சொண்மலை 263
சோலை 41, 317
ஞால 120
ஞாண் 188
ஞாயிறு 2
ஞாலம் 91, 163
தக 30, 250
தகட்டு 27
தகரன் 210
தகை 139
தகைசூழாகத்து 139
தட 5, 54, 158, 215, 265
தடக்கை 5, 158, 265
தடக்கையின் 54, 215
தடிந்த 46, 60
தண் 9, 11, 27, 44, 203, 207, 218, 236, 300
தண்சாயல் 213
தண்டளிர் 207
தண்டார் 11
தண்ணறுங்கானத்து 9
தத்து 305
தத்துற்று 305
தந்து 216
தந்தொழில் 89
தம் 89, 173
தரு 1, 29, 90
தரும் 316
தலை 9, 53, 121, 216, 227
தலைஇய 9
தலைக்கொண்ட 121
தலைத்தந்து 216
தலைப்பெயல் 9
தலைப்பெயல் தலைஇய 9
தலைமையர் 184
தலைவ 260
தலைவர் 162
தலைவராக 162
தமிழ் 216, 289, 305
தழை 208
தளிர் 31, 144, 207
தற்புகழ்ந்து 185
தன் 163, 185, 217, 289
தன்னுள் 163
தா 89, 164, 175
தாக்கி 308
தாங்கிய 4, 146
தாங்கும் 278
தாட்டாமரை 73
தாட்குவளை 22
தாது 36
தாம் 134
தாம்வரம்பாகிய தலைமையர் 134
தாமரை 73, 164
தாமரைபயந்த-நான்முக ஒருவன் 164-165
தார் 11
தார்புரளும் 11
தீரொஇ 113
தாவில் 89, 164, 175
தாவில்கொள்கை 89, 175
தாவிலூழி 164
தாழ் 158
தாழ்ந்த 104
தாழ்பு 86
தாழ்பெருந்தடக்கை 158
தாழ 25
தாழை 307
தாழையிளநீர் 307
தாள் 4, 22, 78, 232
தான் 288
தாவெ 284
தானை 260
தானைத்தலைவ 260
திகழ் 40
திங்கள் 98
திசை 98
திசைவிளக்கும்மே 98
திண் 82, 119
திண்காழ் 82, 119
திணி 152
திணிதோள் 152
திதலை 145
திதலையர் 145
திரி 1
திரிதரு 1
திரிய 111
திரு 24, 70, 84, 159
திருக்கிளர் 159
திருக்கிளர்செல்வன் 159
திருந்து 204
திருநுதல் 24
திருமணி 84
திருவீற்றிருந்த 70
திலகம் 24
திலகந்தைஇய 24
திவவின் 140
திளைப்ப 32, 204
திறல் 149, 287
திறல்விளங்குருவின் 287
திறலினர் 171
தின 56
தினை 218, 242
தீ 171, 181
தீது 70
தீதீர் 70
தீயெழுந்தன்ன திறலினர் 171
தீர் 19, 70
துகள் 26
துகளறு 26
துகில் 15
துகிலின் 296
துகிலினன் 214
துஞ்சி 73
துணங்கை 56
துணங்கைதூங்க 56
துணர் 309
துனை 80, 287